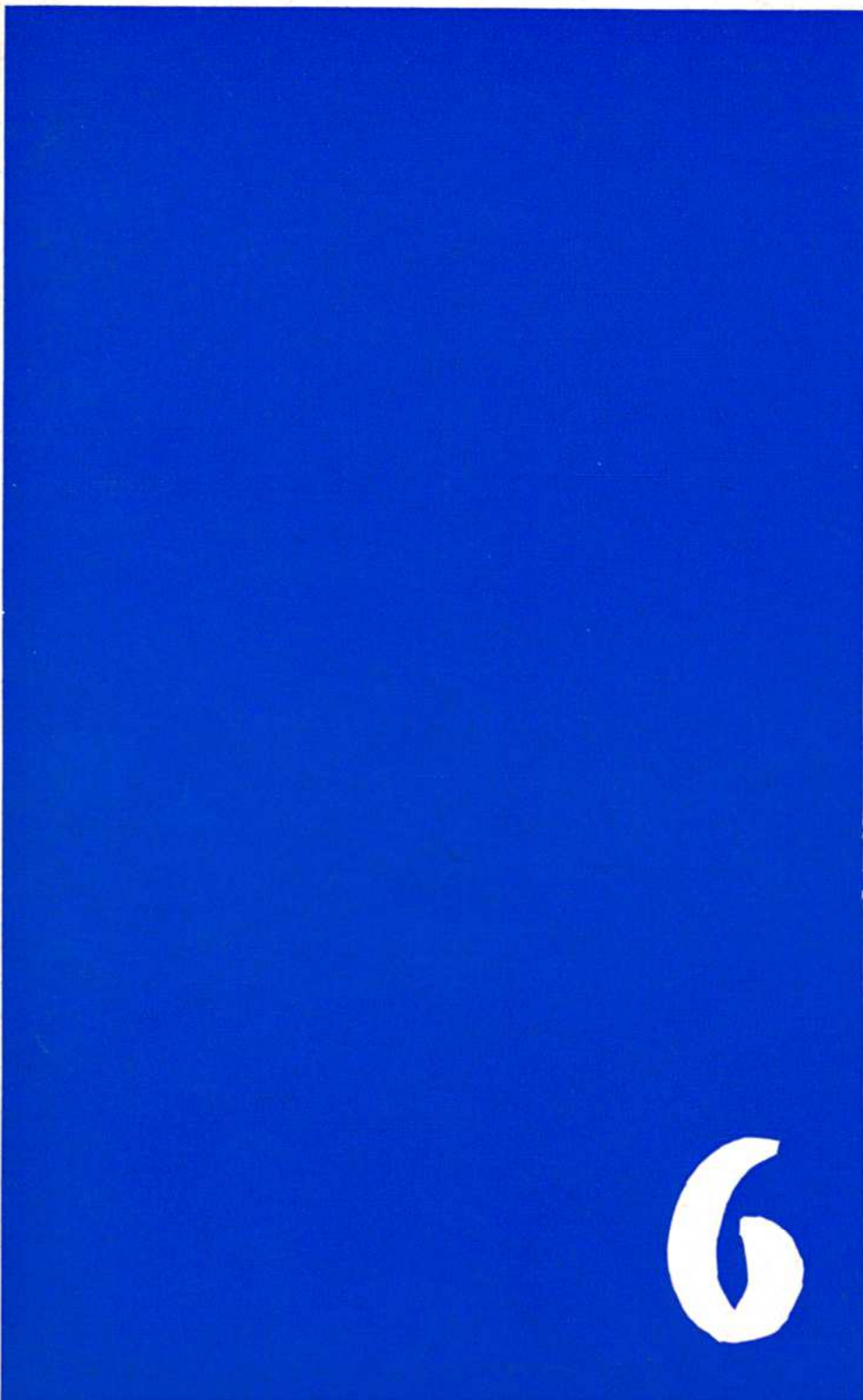

KORPI

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN ALIUPSEERIKOULUN 45. KURSSIN KURSSIJULKAISU

6

S O T U R I

1962

Oppilaskunnan hallitus

puheenjohtaja
varapuheenjohtaja
sihteeri
rahastonhoitaja
kuljetuspäällikkö

ilkka piironen
pertti shemeikka
esko kekäläinen
matti pitkänen
jussi puhakka

hengellinen toimikunta
puheenjohtaja

raimo korhonen

urheilutoimikunta
puheenjohtaja

heikki muttilainen

huvitoimikunta
puheenjohtaja

markku väänänen

lehtitoimikunta
puheenjohtaja
sihteeri
rahastonhoitaja
ilmoitukset

mikko plosila
urpo koponen
aimo räisänen
lauri vänskä

kuraattori vänrikki

tarmo friman

”Korpisoturit”

Aliupseerikoulunne lehden nimi ”Korpisoturi” kuvaa sattuvasti niitä soturi-ominaisuuksia, jotka omaamalla suomalainen mies pystyy täyttämään velvollisuutensa maamme puolustajana.

Divisioonamme talvisotaharjoituksissa, Te, Karjalan Jääkärien aliupseerikoulun oppilaat, näytitte kykynne toimia ja taistella paukkuvassa pakkasessa ja vaativissa maasto-olosuhteissa. Tämä osoittaa, että olette kykeneviä kantamaan Karjalan Jääkärien kunniakkaita perinteitä.

Teidät koulutetaan esimiehen vaativaan tehtävään. Te tulette siinä menestymään ja hankkimaan johdettavienne luottamuksen ja kunnioituksen, jos Te pystytte kaikissa olosuhteissa kasvamaan alaisillenne esikuvaksi ja muistatte, että vaikeiden tehtävien täyttäminen pakottaa esimiehen vaatimaan alaisiltaan paljon, mutta itseltään vielä enemmän. Näin menetellen Teistä ei ainoastaan kehity hyviä johtajia ja esimiehiä, vaan Te luotte perustan menestymisellenne omaa elämäntehtävää suorittaessanne.

Toivotan Teille parhainta menestystä kaikissa toiminnoissanne itsenäisen Isänmaamme ja kansamme parhaaksi.

3. D:n komentaja
Kenraaliluutnantti

JÄÄKÄRIALIUPSEERIKOULUN OPPILAAT

Koulunne nyt päättyessä te siirrytte yksikköihinne opettamaan ikäisiänne sotilaallisissa tiedoissa ja taidoissa.

Teidän tehtävänne on vaativa. Te olette ryhmänne miesten lähimpiä suoranaisia esimiehiä; teistä ryhmänne miehet ottavat esikuvansa. Olkaa siis aina esimerkillisiä suomalaisia niin palveluksessa kuin palveluksen ulkopuolella.

Olkaa sen luottamuksen arvoisia, minkä olette saaneet esimiehiltänne tullessanne aikanaan valituiksi aliupseerikouluun.

Valitkaa sotilasihanteenne niistä jääkäreistä, jotka aikoinaan loivat Suomen puolustusvoimat.

Onnittelen teitä suoritustenne johdosta.

Karjalan Jääkäripataljoonan
komentaja
Everstiluutnantti

E. von Setälä

OPPILAAT!

Työ on tehty, opinaika on ohi. Oppilaan ahkera aherrus on takana, esimiehen vaativat tehtävät ovat edessä. Ne velvoittavat Teitä jokaista. Olkaa vaativia ja oikeudenmukaisia ryhmänjohtajia. Sitä Teiltä odottavat niin alaisenne kuin esimiehenne. Pitäkää mielessänne sen ryhmänjohtajan esimerkki, jota itse kunnioititte aloksaikananne. Hankkikaa alaisenne luottamus ja luokaa ryhmäänne oikea me-henki. Silloin asiat luistavat hyvin.

Seuratkoon into ja yritteliäs jääkärihenki niitä, jotka kurssiltanne lähtevät RUK:uun. Muistakaa, että edustatte siellä omaa joukko-osastoanne — Karjalan Jääkäripataljoonaa. Se velvoittaa!

Esitän Teille oppilaat ja oppilaskunnallenne parhaat kiitokseni hyvin suoritetusta työstä ja onnitelen Teitä saavutustenne johdosta!

Koulun johtaja
Kapteeni E. SYLVÄNNE

OPPILAAT

Maanpuolustustahto liittyy kiinteästi siihen arvoon, minkä kukin kansalainen näkee valtiollisessa vapaudessa ja omassa perinteellisessä yhteiskuntamuodossaan. Näin ollen on yksinomaan luonnollista, että kansa, joka tahtoo jatkuvasti säilyttää henkisen, taloudellisen ja niihin kytkeytyvän valtiollisenkin itsenäisyytensä, pyrkii huolehtimaan sen hengen säilymisestä keskuudessaan, joka tarvittaessa turvaa horjumattoman puolustustahdon.

Kansamme rakastaa rauhaa ja haluaa pysyä puolueettomana suurvaltojen ristiriitojen ulkopuolella. Asia on kuitenkin niin, että sellaisen kansan ja valtion puolueettomuutta, joka ei tarvittaessa kykene koskemattomuuttaan puolustamaan, ei kukaan kunnioita.

Suomen Reserviupseeriliitto ja Reservin Aliupseerien Liitto pyrkivät toiminnallaan luomaan kansamme sitä aatteellista, oikeaa maanpuolustushenkeä, jota me itsenäisenä kansakuntana tarvitsemme pystyäksemme suojaamaan puolueettomuutemme ja vastaamaan tekemistämme sopimuksista. Reserviupseerikerhot ja reservin aliupseerien yhdistykset toimivat paikkakuntansa reserviupseerien ja -aliupseerien yhdyssiteinä, huolehtivat suunnistuksen, hiihdon, urheiluammunnan, moottoriurheilun, meriurheilun, retkeilyn ja muun liikunta- sekä kilpailutoiminnan avulla jäsentensä henkisestä ja ruumiillisesta kunnosta ja tukevat taloudellisesti puutteenalaisia jäseniään ja heidän omaisiaan sekä valvovat heidän taloudellisia etujaan.

Liittojemme piiriin kuuluu nykyään yli 500 kerhoa ja yhdistystä ympäri koko maan ja lisää perustetaan tarpeen mukaan. Me järjestämme vuosittain erilaisia nuorisoa kiinnostavia kilpailuja, joista mainittakoon mm. partiokilpailut, maastokilpailut, ampumahiihto-, autopartio- ja merikilpailut.

Emme osallistu valtiolliseen toimintaan, joten toivotamme teidät kaikki poliittiseen tai uskonnolliseen vakaumukseen ja ammattiin tai yhteiskunnalliseen asemaan katsomatta tervetulleiksi joukkoomme suoritettuanne asepalveluksenne ja siirryttyänne siviiliin ja reserviin.

Olemme varmat, että tulette myös viihtymään.

SUOMEN RESERVIUPSEERILIITTO, Aimo Raassina, pääsihteeri
RESERVIN ALIUPSEERIEN LIITTO, Gunnar Lehti, toiminnanjohtaja

Puhe alokkaille

Alokkat. Nummisuutarien Topias sanoi aikoi-
naan aikamieheksi varttuvalle pojalleen: ”Niin
muuttuu maailma Eskoseni. Ei ole kovinkaan kauan,
kun sinä olit pienempi kuin minun nyrkkini ja nyt
sinä jo vaimoa itsellesi hankit.”

Teihin sopii hyvin tuo Topiaksen vertaus, erotuk-
sella, ettette ole vaimon hakuun lähteneet, vaan
olette velvoitetut lainvoimaisesti palvelemaan va-
rusmiesaikanne. Sivili on teille kovin lähellä, mutta
voidaan vain todeta, että se on väärällä puolella.
Huomaan katseistanne kangastuksia menneistä päi-
vistä. Unohtakaa ne. Ne ovat olleet ja menneet. Va-
rusmiesaikanne on tosiasia.

Moni teistä on tutustunut sotilasasioihin ennen
tänne tuloaan. Jokainen on kuullut puhuttavan len-
tokoneista, jotka lentävät nopeasti, murtaen niin
sanotun ”äänimuurin”. Meillekin tänne pataljoon-
aan lupailtiin vuoden vaihteessa nopeita maatais-
telukoneita, malli ”Alokas 62”. Ne eivät lennä il-
massa, mutta sen nopeammin maanpinnan tuntu-
massa, lumisessa metsässä. Jos maastosta kuuluu
epämääräistä rapinaa, ähinää ja viimein ankara
rasahdus, on alokas murtanut routarajan, käyttäen
apunaan lusikka-haarukkamysteriota. Te tietänet-
tekin millainen edellämainittu henkilökohtainen
työase on, mutta routaraja lienee vielä arvoitus.
Mikäli joku haluaisi pingoittaa muutakin kuin päi-
väpeitettä vuoteessaan, voi kysyä asiasta tarkem-
min esimiehiltään. Tällainen oma-aloitteisuus osoit-
taa sitäpaitsi alokkaan omaavan palvelusalttiutta,
joka puolestaan takaa enempi vapaa-aikaa palve-
luksen lomassa.

Kuvaukseni alokkaan suorituksesta tukee var-

masti niitä kertomuksia, joita kuulitte vanhoilta
jermuilta ennen tänne tuloanne. Mahdottomien vaa-
timusten päälle huudetaan. Aikaa on peräti vähän.
Kuitenkin kaikki tämä on luonnollista juuri alok-
kaalle ja kuuluu olennaisesti hänen palvelukseensa.
Alokkalla on ainainen hätä ja hoppu, koska ei
vielä ole totuttu talon tavoille, kuten tapana on
sanoa.

Voin kuitenkin kokemuksestani sanoa, että kaksi
minuuttia on pitkä aika, — kokonainen ikuisuus.
Siinä ehtii tehdä pinkat, punkat ja vielä siivota tu-
vat sekä alueet. Mikäli on intohimoinen tupakka-
mies, voi ajasta pihistää puolen tupakan mittaisen
tauon. Tämä kaikki vaatii kuitenkin opetusta ja
harjoittelua. Huomatkaa harjoittelua. Ennen harjoi-
tusta täällä ei mitään vaaditakaan.

Kaiken tämän kuultuanne ja koettuanne, rupeaa
pyörimään mielissänne kysymys — m i k s i? Miksi
pikkutarkka pinkkojen muotoilu ja kaikki hop-
pailu? Eikö suomalainen mies voi muuten puolustaa
esivaltaa ja vapauttaan? Älkää ottako kyselevää
asennetta, sillä silloin otatte pataljoonan murheet
omiksenne ja kaikki muodostuu rasittavaksi paina-
jaiseksi. Tehkää nurkumatta se, mitä käsketään,
myöhemmin kyllä tulee selväksi minkä vuoksi olet-
te kaiken vaivan ja vastuksen nähneet. Ripeys ja
miehekäs käytös kuuluvat tulevalle jääkärielle. Luot-
takaa esimiehiinne, mutta antakaa arvo vanhem-
malle varusmiespolvelle. Heiltäkin voitte saada
hyviä neuvoja, joskin totuuden nimessä on sanot-
tava, että neuvoissa saattaa joskus olla vähemmän
onnistuneita ja näin varteenotettavaksi kelpaamat-
tomia. Vaikka aluksi pidämme teitä tosi töp-
pösinä, niin kohdistuu tuon pilkan kärki suureksi
osaksi meihin itseemme. Joudumme vain totea-
maan: tuollaisiahan sitä olimme mekin — joskus
aikojen alussa. Ajan kuluessa hyväksymme teidät
seuraamme, siihen joukkoon, jolle Kollaan sankar-
it ovat jättäneet velvoittavat perinteet. Te tullette
viihtymään täällä varuskunnassa, sillä uskon, että
esimiehenne järjestävät pientä touhua ja näin ei
aikaa jää turhiin murehtimisiin. Joskus teette pie-
niä tutkimusmatkoja luonnonhelmaan, tutkien sitä
niin, että kun ensi talvi koittaa, ovat kaikki kivet,
kannot ja mättäät tuttuja vaikka niitä onkin mel-
koinen määrä. Nämä retket ovat monta kertaa
rasittavia, mutta siitä huolimatta mielenkiintoisia.

Toivotan teidät tervetulleiksi, meidän vanhojen
puolesta, tänne Kontiorannan varuskuntaan.

Opp. Esko Kekäläinen.

OPPILASKUNTA

JA

KURSSIHENKI

Jokaisessa yhteisössä kaikkialla maailmassa valitsee tälle yhteisölle ominainen henki. Sen luomisessa on jokaisella oma tärkeä osuutensa, mistä johuu, että tämä henki parhaiten kuvastaa koko yhteisöä ja siihen kuuluvia yksilöitä.

Me aliupseerikoulun oppilaat olemme myös pieni yhteisö. Saapuessamme tänne olimme joukko toisillemme vieraita ihmisiä, jotka oli äkkiä koottu saman katon alle. Alokaskomppaniassa jo saatu itsevarmuuden tunne katosi ja tilalle tuli epävarmuus sekä itseensäsulkeutuneisuus. Kaikki kuitenkin kaipasivat jotain tukea itsensä ulkopuolelta. Tätä tarvetta tyydyttämään perustettiin oppilaskunta ja valittiin sille hallitus, jonka tehtäväksi tuli koota oppilaat erilaisten harrastusten pariin ja täten tutustuttaa heidät toisiinsa.

Kun alku oli oppilaskunnan avulla saavutettu, sujui loppu itsestään. Tupakunnat liittyivät henkisesti joukkueiksi, jotka vähitellen viikkojen kuluessa ja yhteisten vaikeuksien uhatessa muodostivat kokonaisuuden, jonka tunnuksena oli: yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta.

Yhteisö oli syntynyt ja sillä oli henki, mutta se ei riitä. Vielä oli jäljellä yksi tehtävä. Oli ohjattava tämä yhteishenki oikeille urille, niin että se parhaalla mahdollisella tavalla palvelisi kurssia ja antaisi siitä edullisen kuvan ulkopuolisille. Tässä vaiheessa oli hallituksen pakko tarttua asiaan joskus hieman kovinkin ottein, sillä huonohenkinen yhteisö on pahempi kuin hajanainen lauma. Vähitellen opimme huomaamaan, että ilman oikeaa kurssihenkeä ei ole mitään rakentavaa yhteistyötä.

Tätä henkeä, joka välittömänä syntyy eri yhteiskuntaluokkien edustajien välille, tarvitsemme aina, myös tulevassa siviilielämässä, muodostaaksemme yhtenäisen ja yksimielisen kansan.

Opp. E.-P. Helle

Oppilaskunnan joululahjakeräys

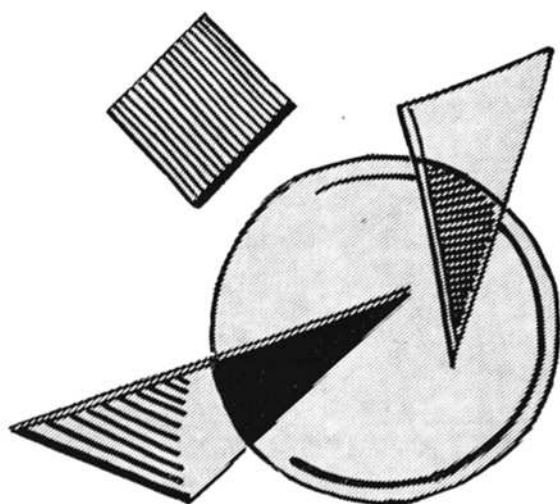
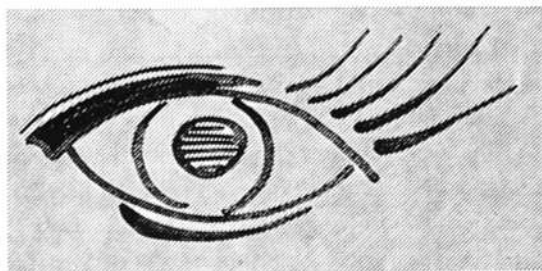
Joulukuun 21. pv:n iltana läksi koulumme piha- maalta henkilöauto, johon oli ahdettu kuraattorimme, neljä oppilaskunnan ”herraa” ja suuri määrä isoja pahvilaatikoita. Oppilaskunnan joululahjakeräyksen tuloksia oltiin viemässä määräraosoitteisiin . . .

Ensimmäisen pysähdyksemme teimme työmies Kekäläisen asunnolla. Talo oli pieni, kunnan omistama ja hieman huonossa kunnossa oleva. Isännän terveys oli ollut heikkoa, työtä ei aina pystynyt tekemään, eikä sitä — sen puoleen — aina ollut edes tarjolla. Kylmällä lattialla leikki viisi alaikäistä lasta osaamatta uneksia^{la}an, että jouluna tulisi pukki käymään heidän luonaan. Niinpä tulomme oli yllätys. Hiljaisina kuuntelivat vanhemmat oppilaskunnan joulutervehdystä, jota puheenjohtajamme esitti, ja kuraattorimme siinä sivussa piti lapsille seuraa karamelleja jakaen.

Toinen paikka, johon lähetystömme saapui pakketervehdyksineen, oli Lehikoisen pieni, erään maalaistalon peräkamariissa sijaitseva asunto. Se oli niin ahdas, että me vieraat juuri ja juuri mahduimme sisälle, kun kotona oli koko perhe: äiti ja viisi lasta. Isä oli parantolassa, äiti sairaaloinen, ja perheen elatuksesta pitikin huolta vanhin poika — viisitoistavuotias. Muut lapset kävivät vielä kansakoulua. ”Käpyjen keräilyllähän sitä on yritetty elää. Nuo lapset aina koulun jälkeen . . .” Kaiken puutteen ja ahtauden keskellä oli kuitenkin hyvän kotikasvatuksen henki, ja tässä tuvassa uskottiin vaikeuksista huolimatta elämän hyvyyteen. Liisan iloisesti loistavista silmistä hänen katsellessaan lahjanukkeaan me näimme, että retkemme ei ollut turhaan tehty . . .

SVARTA ÖGONEN

Hän näytti kovin yksinäiseltä
enkä minä taaskaan voinut vastustaa kiusausta
vaan aloin ajatella hänen lohduttamistaan . . .
Hän oli kaunis . . . mutta kovin surullinen
Koko vaunu tuntui elävän hänen tumman
katseensa sykkeessä
pääni oli aivan sekaisin, sormeni vapisivat
silti minä rohkaisin luontoni ja kysyin häneltä
haluaisiko hän tehdä tuttavuutta mielenkiintoisten
ihmisten kanssa
Hän halusi . . .
lisäksi hän halusi saada ihmiset onnellisiksi
sekä että hänellä oli hyvä sydän . . .
Minua oli nyt pistetty suoraan sydämeen
omilla sanoillani . . .
enkä kuolemaksenikaan muistanut milloin olin
hänet vietellyt aikaisemmin
vaikka olisihan se pitänyt aavistaa murbeellisista
silmistä
Heitä kun on niin monta . . .
ja nyt minä en voinut tehdä hänelle mitään
minulla on periaatteita.

GEOMETRIAA

KUN HUOMASIN KOLMION OLEVAN NELIÖN JA
YMPYRÄN SOIKEAN,
ALOIN EPÄILLÄ OMIA KYKYJÄNI.
TAJUSIN VÄHITELLEN IHMISTEN PUHEET JA
MYÖNSIN OLEVANI SEKAISIN.
EN SUURESTIKAAN SURRUT TÄTÄ, VAAN NAUROIN
HEILLE PÄIN NAAMAA.
KUNNES OMAN NAURUNI KAIKU SOI ALITUISESTI
KORVISSANI.
KYLÄSTYIN . . .
KIIPESIN KORKEALLE JA HYPPÄSIN . . .
HIUKAN ENNEN MURSKAUTUMISTANI HUOMASIN
AURINGON
OLEVAN PYÖREÄN JA KOLMION KOLMIOKSI.
NAUROIN KUOLLAKSENI, KUNNES MINUA
HARMITTI
— MINÄHÄN KUOLIN.

PIEDRO

Taistelupartio nousemassa Pielisjärven Inarin suunnan rajavaaralle.

Talvisotaa Pielisjärven korvissa vuosina 1939-1940

Pielisjärven pitäjän kohdalla Aunuksen-Karjalaa vastaan oleva valtakunnan raja on "ikivanha", Stolbovan rauhan vuodelta 1617. Se on linnunteitse vain 30 kilometrin päässä Lieksan kauppala-
lasta. Rajan ylittää kaksi ylimuistoista s o t a - ja kauppatietä, jotka yhtyvät Lieksassa. Pohjoisempi tie Lieksanjoen vesistön "tuntumassa" kulkee Nurmijärven kylän kautta ylittäen itärajamme Kivivaaran salokylän kohdalla. Rajan takana se johtaa pielisjärveläisten vuosisatojen takaiseen sukulais- ja kauppatuttavaan Repolaan, edelleen Rukajärvelle ja Vienan suolarannoille. Vähäisempi eteläinen tie kulkee salotaivalta Hatunkylään, Palkinjärvelle ja ylittäen rajan Inarinvaaran tienoilla johtaa Lentieraan ja Porajärvelle. Nämä tiet tulivat myös talvisodan aikana kohtalokkaiksi.

Syksyllä 1939 naapurisuhteiden kiristytessä

Neuvostoliiton kanssa kutsuttiin maamme aseku-
toiset miehet yleiseen harjoitukseen. Lähinnä lieksalaisista ja pielisjärveläisistä kokoonpantu pataljoonan vahvuinen yksikkö teki pahimman varalta kenttälinoitustöitä Kivivaaran ja Nurmijärven välillä Vornasenvaaran maastossa, joka oli sopivaa puolustustaisteluun. Eteläisemmän tien varrella Hatunkylässä kenttälinoitti komppania samassa tarkoituksessa kylän länsireunassa olevaa Viisikon lampi- ja harjuketjua. Molemmilla tie-suunnilla ennätettiin rakentaa suunniteltujen puolustusasemien eteen vähäisiä hyökkäysvaunujen kiviasteita, vedettiin piikkilanka-aitaa ja hakattiin murreksia. Pääpuolustuslinjan harjanteille kaivettiin ampumakuoppia, "poteroita", taisteluhautaa, taaksejohtavia suojahaudan pätkiä ja suojaiseen takarinteeseen moninkertaisilla hirsikatoksilla vahvistettuja, maahan kaivettuja korsuja. Pääasiassa lapioin ja kiväärein varustauduttiin suojelemaan kotiseutua. Samaan aikaan muotoutui lähinnä vapaaehtoisin naistyövoimin pitäjän korkeille näköalavaaroille ilmavalvontaverkosto. Menneinä vuosisatoina olivat pielisläiset näiltä vartiovaaroiltaan varoittaneet merkkivioilla, nyt oli sentään jo puhelin.

Vaikka toivottiinkin hartaasti rauhaa, sota sittenkin alkoi marraskuun 30. päivänä. Vaisussa aamuhämärässä tulivat Neuvostoliiton armeijan karkijoukot, joiden tiedettiin majailleen "laavukylissään" rajan takana, yli rajan. Pikaisena tavoitteena lienee ollut korpialueen takainen Lieksa.

Heikot rajavartioryhmämme vetäytyivät ylivoimaisen hyökkääjän edessä käyden viivytystaistelua sopivissa kapeikoissa ja harjanteilla. Pielisjärven kohdalla venäläiset tulivat yli rajan molempien teiden suunnassa yhteensä noin rykmentin suuruisin panssarivaunuilla ja tykistöllä vahvistetuin voimin. Ensimmäisenä puolustajana kaatui sotamies Rajala Inarinvaaran rinteeseen, ja Kivivaaran tiellä saivat surmansa eräät siviilihenkilöt. Vain rajanpintaloista oli väestö siirretty pois ennen sotatilanteen alkamista. Niinpä Kitsin, Ruunaan ja Kivivaaran rajakyläiden rahvas joutuikin suinpäin pakenemaan karjan ja muun irtaimiston jäädessä sodan jalkoihin. Estääkseen hyökkääjää käyttämästä kovassa talvipakkasessa hyväkseen sen haluttuun joutuvia rakennuksia suomalaiset vetäytyessään polttivat tienvarsitalot. Sotilaat auttoivat siviiliväestöä pakoon.

Viivytysryhmien taistellessa edessä ryhmittäytyivät suojajoukot molempien teiden suunnassa mahdollisimman nopeasti vastaiskuun. Sekä reserviläismiehistön että -päälystön runko oli paikkakunnan omista miehistä, jotka siis sananmukaisesti puolustivat omaa kotiseutuaan. Puolustajalle edullinen korpimaasto ja sen tuntemus tekivät vain jalkaväen raskain aseain varustetuille ja osittain Lieksan kauppa- ja liiketoimintoihin siviiliasuihin pukeutuneille puolustajille mahdolliseksi talvisodan ”ihmeen” Pielisjärven korvissa.

Päävoimillaan venäläinen hyökkäsi pohjoisemalla Kivivaaran suunnalla ankaran tykistötulen turvin. Puolustaja vetäytyi Vornasen pääpuolustuslinjalle. Alkoivat jatkuvat hyökkäykset ja voimakas rumputuli Vornasen kallioita vastaan. Sillä välin oli pohjoisessa Kuhmon puolella hyökänneestä divisioonasta irtautunut voimakas osasto, kaksi komppaniaa ja tykkijoukkue, alas Pielisjärven Nurmijärvelle tulevalle tielle. Näin syntynyt sivustauhka ja jatkuvasti tulella olevien Vornasen puolustajain uupuminen pakotti vetämään väsyneet joukot Puurunjoen linjalle lähes Nurmijärven kylään joulukuun 8. päivän tienoilla. Puolustajia oli nyt kaksi vahvistettua pataljoonaa lähinnä Pohjois-Karjalan miehiä, joukossa paljon Joensuun puolen poikia. Toisen käydessä torjuntataistelua Puurunjoen linjalla ”reservissä olevan” tehtäviin kuului rintamalinjan avointen sivustain hoitaminen ja partiokoukkailu hyökkääjän selustaan ja huolto- ja heittimet. Suunnan ainoa tykkipatteri oli ollut

vain ”kauttakulkumatkalla” ja viety ylös Kuhmoon.

Hatunkylän suunnalla etelämpänä suojajoukot tekivät rajoitetun vastahyökkäyksen Kuotiinlammen maastoon saakka ja viivyttivät sitten kevyillä hyökkäysvaunuilla ja kenttätykeillä varustettua hyökkääjää muutamia päiviä Palkinjärven viivytysasemissa, kunnes sivustauhka pakotti vetäytymään Hatunkylän linjalle. Kaikki tienvarsitalot poltettiin peräytyessä. Puolustusta oli nyt heittimillä vahvistetun pataljoonan verran. Molemmilla Pielisjärven rintamasuunnilla olivat viivytysvaiheen tappiot kaatuneina olleet vähäiset. Pahinta oli, että puolustajien vähyyden takia samat miehet joutuivat jatkuvasti olemaan taisteluasemissa. Maaston tuntemus, hyvä hiihtotaito ja kovat pakkaset auttoivat kuitenkin meikäläisiä, jotka molempien teiden suunnalla aloittivat vilkkaan partioinnin vihollisen sivustaan ja selustaan; tämä ei uskaltanut pienin joukoin valtatie tuntumasta, eikä materiaali- ja miehistöylivoima Pielisjärven lumisissa korvissa päässyt oikeuksiinsa.

Kivivaaran suunnalla myös hyökkääjä alkoi tunnustella meikäläisten sivustoja. Niinpä Puurunlinjan oikealla siivellä lyötiin venäläisosasto Viitakoskella. Paria päivää myöhemmin joutui edellämainittu Kuhmon suunnasta Lieksaan päin lähtenyt tykistöllä vahvistettu osasto Savijärven Heinäjoella mottiin ja tuhottiin. Maastoon jäi kuolleina toista sataa hevosta. Joulunaattona lähti meikäläinen pataljoona venäläisten selustaan, katkaisi Kivivaaran tien Tynnyrikankaalla ja tuhosi autokolonnat. Tapaninpäivänä hyökkääjä yllättäen veti kaikki joukkonsa rajan taakse. Maastoon jäi mm. seitsemän hyökkäysvaunua. Samaan aikaan venäläiset vetäytyivät myös etelämpänä Hatunkylän suunnalla. Viimeinen taistelukoetus oli Inarinvaaralla. Päämaja saattoi tapaninpäivänä todeta: ”Lieksasta itään ovat sotatoimet siirtyneet rajan toiselle puolelle.”

Kivivaaran suunnalla meikäläisten pääpuolustuslinjaksi tuli nyt uudelleen Vornainen etuvartiokomppanian ollessa pari kilometriä rajan tällä puolella Kivipurolla. Hatunkylän suunnalla pääpuolustuslinja oli ensin Kuotiinlammella, sitten Inarinvaaralla. Kumpikin taisteleva puoli siirsi joukkojaan Kuhmon kiivaisiin mottitaisteluihin. Pielisjärven teitten suojajoukoiksi jäivät vahvistetut komppaniat, jotka olivat jatkuvassa hiihtopartiokoukussa venäläisten samoin hiihtotaitoisiin vartio-

joukkoihin rauhan tuloon saakka. Koska Pielisjärven Inari oli niitä talvisodan rintamaosia Kuusamon ja Suomussalmen ohella, joissa meikäläiset saattoivat pistäytyä itärajan taakse, kävi siellä silloin tällöin rajan tuntua kokemassa länsimaiden kymmeniä miljoonia lukijoita edustavia sanoma-lehtimiehiä.

Sodan alkuvuikkoina joulukuun 9. päivään mennessä oli Lieksan ja Pielisjärven väestö evakuoitu pääosiltaan Savoan. Paikkakunnalle jäivät vain sotatoimialueelle välttämättömät valvonta- ja huoltomuodostelmat. Lieksan kauppalaa pommitettiin talvisodan aikana useita kertoja; toistakymmentä rakennusta tuhoutui kokonaan. Sodan päättyessä maaliskuun 13. päivänä olivat rajakylät tuhkana, sotatoimialueen väestön irtain omaisuus pääosiltaan tuhoutunut, pitäjän karjakanta pienentynyt pelottavasti; mutta suurimman uhrin olivat antaneet ne sotatoimissa kaatuneet miehet ja naiset, joista osa nukkuu Viekijärven ja Lieksan hautausmaiden sankarilaattojen alla tai jotka vielä elossa sodan jälkeen ovat sotavammaisia.

Pielisjärven asekuuntoiset miehet ovat kautta vuosisatojen rajavainojen ja julkisotien aikoina joutuneet taistelemaan oman kotiseutunsa rajojen sisällä: ovat taistelleet ensin länttä ja sitten — maakunnan jouduttua Ruotsille — itää vastaan. Suomen sodan aikoja muistuttavat Vornan ja Jauhaisen taistelujen muistomerkit vuosilta 1808—1809 pitäjän eteläpäässä. Myös talvisodan ensimmäiset uhrin sekä taistelupaikat ovat saaneet vaatimattomat estekivistä pystytetyt muistomerkinsä sekä Kivi-vaaran että Hatunkylän suunnilla.

Res.kapt.

Opettaja Onni E. Koponen

Mitä Missä Milloin

7. 12. ilmestyi 102 vakaasti oppilaaksi aikovaa 1961 päiväpeittoon kääriytyneenä koululle. Luopaavan rauhallisen alun oppilas myöhemmin laski inhimillisen erehdyksen nimiin.
9. 12. innostuimme ihailemaan uljaita oppilasmerkkejämme niin perusteellisesti, että iltalomat unohtuivat.
11. 12. generaattorit (lue santsarit) latasivat tunnelmaa hissun kissan sähköisemmäksi. Purkauksia odotettavissa . . . Ja niitä riittikin koko kurssin ajaksi.
12. 12. alkoi sotilaallinen seuraleikki *tst eli tee se*

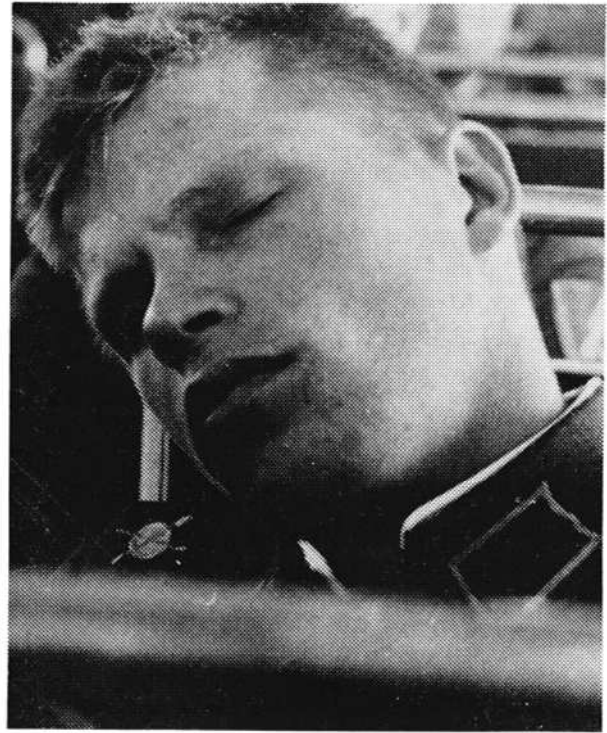
töppäilemättä, johon meillä ei koskaan ollut aikaa kyllästyä.

13. 12. oli koululla tanssit. Hakalan hanurin soivossa pyöriteltiin omaa patjaa kuin tyttöä ikään. Valssin hurmassa oppilaat jakoivat auliisti myös santsareille kultansa kulmia — olihan ilo yhteinen.
22. 12. vääpelin käsistä temmatut lomatodistukset saivat kurssin toimimaan ennennäkemättömän reippaasti ja ripeästi. Neljäksi päiväksi poistuttiin viettämään siviilijoulua.
27. 12. loppui loma, ja oppilaat tulivat takaisin polvet vapisten niin kinkun painosta kuin rakkaista muistoista. Heräsimme karuun todellisuuteen kuitenkin jo siinä vaiheessa, jolloin kannoimme kaapillisia selässämme. Illalla pimeänäkemisen taitoa kohennettiin jossain Jaamankankaalla. Vihdoin TUN-TUI päivä loppuvan. — HERÄTYS. HÄ-LYYTYS. Vähitellen oppilaat uskoivat kouluttajien hätääntyneeseen ja tunteita tulvillaan olevaan vetoomukseen: ”Noin 100 huligaania maastossa.” Nukahdimme vasta seuraavana aamuna nähden unta lättähtäviä ja reppuröykkiöistä.
31. 12. oppilaskunta harkitsi tv:nsä lahjoittamista pataljoonan henkilökunnan ikiomaan käyttöön ja uuden ostamista itselleen. Koulun käytävällä vilisi näet paljon herroja. Arka oppilaspari ei uskaltanut edes poistua tuvastaan. Parannus tulee, sanoi vääpeli.
1. 1. ”Ruumislaudan ja patjan väliin mars, mars . . .” Oppilaiden sympatiat noista järjen esilletuloa kohtaan olivat minimaalliset, ja oppilas Matikainen nukahti seisaalleen. Oli uusi vuosi — santsareillakin.
14. 1. Sunnuntai urheilun merkeissä. Kun takalistoon ammutut karhut tulivat ylämyllyläiset pelaamaan koripalloa oppilaskuntamme haasteen ärsyttämänä. Ei olisi huolinut ärsyttää, vieraat olisivat voittaneet muutenkin. Se osa kurssista, joka ei pelannut tai ollut katselemassa ottelua hiihteli harrastuksen vuoksi ja kunnan kohentamiseksi 12½ km:n ”kympin” kerran ympäri.
17. 1. oppilas opetteli, kuten aina — ja oppi. Luis-tavan vesikelin innoittamana siirtyi koulu harjoittelemaan majoittumista Jaamankankaalle. Teltoja pystytettiin ja purettiin. Ahkion ihanuuteen tutustuttiin myös sa-

- malla reissulla. Puolen yön jälkeen oppilaat saattoivat nauraa väsynyttä, mutta sitäkin onnellisempaa naurua huomattessaan olevansa "kotona" taas. Uni maistui.
18. 1. tarjosi oppilaskunta jäsenilleen varsin virkistävän kulttuurinautinnon ja oppitunnin lemmeistä. Vierailimme Joensuun Kaupunginteatterissa.
20. 1. valkeni oppilaan palveluspuvun ja silmänalusten värin yhteensulautuman kaltaisena. Vesi tihkui niin maasta kuin taivaastakin, mutta hartaan toivon mukaan lumi ei kuitenkaan kerinnyt sulaa — oli ampumahiihtokilpailupäivä. Väänänen, joka paremmin tunnetaan keihäsmiehenä, ampui parhaiten ja korjasi kullan.
24. 1. sotaharjoituspataljoona muodostettiin. Oppilaat hajoitettiin komppanioihin ja mikä minnekin. Hyvää alipäällystöainesta näet tarvittiin . . . Jännitystä tuntui leijailevan ilmassa.
27. 1. oli se päivä, jota varten oli harjoiteltu koko viikko, päivä, jolloin monen oppilaan toiveet romahtivat, koska kerran kiskot eivät romahtaneet, vaan sotajuna läksi hyvin majesteettisesti asemalta sotaan, sotaan . . . Se suuri Pähkäjärven talvisota oli alkanut, ja kyllä sitä kestikin . . .
28. 1. Pakkaset ja pitkät hiihtomarssit, kouk—
—2. 2. kaukuset, yöherätykset. Kaikki nämä lisäsivät painetta jossakin ja veivät kehosta pois jotakin. Oppilas kesti — kesti senkin uhalla että ei-oppilas vieressä sortui. Risukkoa, ryteikköä, ahkion vetoliinoja, kallioita . . . Maiseman komeutta — mielialan mataluutta. Valmistautukaa ruokailuun — ei, valmistautukaa marssiin . . . Eteenpäin, eteenpäin, kaarros, taaksepäin, jonnekin — minne? Tietävätköhän he itsekään, minne . . .? Kaksi vuorokautta muonatta, — pahempaako kuin pakkaneen? Loppurynäys . . . tapelkaa . . . ampukaa . . .! Kenraalit katsovat. Tilanne loppuu! Kuulitko, tilanne loppuu — pääsemme vihdoin ruokailemaan . . .
2. 2. Sodasta tullee todisti ltn. Skog, ettei kukaan ollut vielä väsynyt, koska kuulema jaksoi kiroilla ja nousta hangesta ylös kerta toisensa jälkeen. Muutamat rohkenivat epäillä häntä parhaan kiitospuheen aikana.
- Tarkat silmät ja haukan katse, kylmä väristys, nolo herätys ja jokainen tunsu itsensä perin väsy . . . — — — . . . mättömäksi. Se siitä.
3. 2. Puolikurssin suuret juhlat, tosin vain vaatimattomaksi tarkoitettut tanssiaiset Karjalan talolla Joensuun pellavapäitten iloksi tekivät aikamoisen loven kukkaroon. Mitä kaikkea lie ostettukaan . . .
5. 2. vieraili kauppias Lallukka oppilaskunnassa tarinoimassa hauskaan tyyliinsä res.aliupseerien toiminnasta. Tunti kului kiinnostavaa esitystä kuunnellessa. Myöhemmin katseltiin vielä muutamia hyviä filmejä, joissa saimme ihmetellä tekniikan saavutuksia. Tervetuloa uudelleen!
10. 2. Huolimatta hyvästä menestyksestäme pataljoonan hiihdoissa, leijui kurinpalautuksen synkkä uhka koulumme käytävillä. Sudententuja muistuttavat oppilaat näyttelivät hampaitaan . . . Paikallisena murheena mainittakoon 3. joukkue, jonka lomat oli käytetty viikoksi eteenpäin.
14. 2. Valmistavia taisteluammuntoja, joista voidaan vain sanoa, että paljon reikiä tuli — hankeen.
15. 2. Alokkaat uudet riemu
siirto juna raide
oppilas mieli ilo
murheet pian vaihde

Kesä syksy tj
talvi kurja parka
suuri haave unelma
kenties totta hurja
- Ohi olis nuoremmuus
pingotus ja punnerrus.
Edessä teillä ihanat
päivät koulun lihavat.
16. 2. kävimme Ylämyllyllä. Katselimme paikkoja lievää kateutta ja valtavaa ylemmyyttä tuntien. Kohteliaina vieraina annoimme isäntien voittaa urheilukilpailuihin hankkimansa palkinnot. Illemmalla Huttunen voitti Huttusen ja meillä kaikilla oli niin mukavaa.
- 18.—24. 2. piristyi oppilas ampumaleirin tulipalopakkasissa. Edellisellä viikolla joka toisessa käynyt kuumetautipaholainen väsähti heti alkuunsa Pyynpolun varteen.

6. 3. päättivät oppilaat tehdä jotain ratkaisevaa Suomen filmitaiteen hyväksi. Kuvausryhmä uhraisi vapaaehtoisesti aikaansa, esim. sissijotoksen, tähän tärkeään tehtävään. Elokuva "Lintsarit liipasimella" esitetään lähihaikoina kaikissa maamme ensi-ilta-teattereissa.
8. 3. määrättiin koulun viihdytysjoukot erikoiskomennukselle Kontioniemen parantolaan. Oppilashan pystyy... Erinomaisen yleisön ansiosta esitykset menivät huimasti yli odotusten.
- 13.— pääsi kurssi — no ainakin osa siitä — "tavallista helpommalla" etsiessään vastausta kysymykseen: mitä pahusta sissi tekee hatelikossa...
22. 3. oli oppilaskunnan järjestämä kirkkomusiikki-ilta Kontiolahden kirkossa. Koko pataljoona oli seuraamassa arvokasta ja juhlaavaa ohjelmaa.
29. 3. Kurssijuhla Karjalan talolla. Aika iloinen ilta.
30. 3. Ohi olis...

Koulu loppui — lepo

*Sotilas: Seis, stop, pysähdys!
Siellä ammutaan.*

Siviili: Viis siitä — minulla on tapaturmavakuutus TARMOSSA, maan vanhimmassa ja vakavaraisimmassa vakuutusyhtiössä.

KESKINÄINEN VAKUUTUSYHTIÖ

1832 **TARMO** 1957

Helsinki, Aleksanterink. 11. Puh. 14 511

Tarmo asiakasta varten

Kapteeni Sylväne

Luutnantti Skog

Vänrikki Friman

Vääpeli Kankainen

Vääpeli Harju

Ylikersantti Nevanen

Kersantti Päivinen

Kersantti Pitkänen

H eli
E M
K O U L U T T I V A T
Ä K U K I N O N

Jaha pojjaat... no niin... jatkakaahan vain vapaasti vain korvat näkyviin katse tuimasti tänne harjoitelkaapa ahkerasti peilin edessä ja johtajana vastaan tästä kaikesta niin niin katselen leppoisasti touhujanne hymyillen tilanteen mukaan

tilanne onkin tärkeää hm hm arvatkaapa ilmeeni... niin niin paraati on myös tärkeää onneksi olkoon pojjaat hienostihan te selvisitte leikkisä sana tai kaksi voivat kätkeä piikkejäkin itse asiassa en soisi teille pahaa mutta täytyyhän teidän joskus olla lujillakin tulevien johtajien puutun mielelläni hyvää tarkoittaen moniin asioihin ohjaan teitä kuin omia poikiani seuraan harjoituksia tehkäpä uudelleen kas kas noin pitääkin kunnan oppilaan tehdä tulee ihan hyvälle tuulelle hmm hm-h... jatkakaa... no niin pojjaat vielä kerran...

Kun minä tulen koululle huomaavat sen kaikki oppilaat ei tarvitse kysyä kuinka, he kuulevat sen ja kyllähän minä kauas näynkin... allekirjoittanut osoittaa ilmeellään pokerinaamaansa nynneröintiä ja lässytystä monessa asiassa, haiskahtaa palaneelle masentavaa mutta hiukkasen kuitenkin näissä merkeissä en paljoakaan välitä muista oma pää ja minä tärkeitä mutta ei kuitenkaan määrätyn suuntaista propagandaa tätä minä tarkoitan näissä merkeissä... hälytykset ovat hauskoja synn voitte arvata ja juttujani sopii kuunnella njaa njaa teen joskus nasevia kysymyksiä mutta... töppönen 1 löppönen 2 ja lusperi varokaapa vain kynsiäni ripustan teidät kuivaan katajaan...

Oppilaskunta on lähellä sydäntäni
sen täytyy toimia hyvin tietyistä syistä
mutta koulutusta ei mikään saa häiritä
muuten sodan ukko ylijumala voi hermostua
ja sitä suuremmalla syyllä varokaakin suuttuttamasta
minua

olen silloin aika tavalla vaivaksi teille
keinoja minulla on yllin kyllin
ampumaleirillä järjestin hälyytyksiä
varmasti enemmän kuin kukaan muu...
muuten asiallisuus on hyveitäni
joskin osaan antaa arvoa oppilaidenkin huumorille
kurssin lopulla tuntuu aina hieman haikealle
juuri kun oppii pojat tuntemaan he lähtevät
ja uudet nyyhkyt tulevat
mutta jotakin raflaavaa täytyy keksiä
muuten oltuaan liian kauan samassa paikassa
voi tämän ammatin kehitys pysähtyä
mutta sitä eivät kaikki varmaan ymmärrä
joka tapauksessa voisi joskus mielellään vaihtaa
paikkaa
etelä olisi ehkä jotakin...

Eivät napit lähde vaikka sormeni ovatkin taskujen
suulla

mutta täytyyhän koulun äidin hieman ollakin
melkein aina hymyilevänä ja hyväluontoisena
mutta räjähdän hetkiseksi silloin tekisin...
uskokaa nyt pojat ettei armeija ole lasten leikkiä
en siivoa jälkiänne sen saatte uskoa
enkä aio olla haukuttavana tähtenne
juoksette vastaanotolla joka sorkka
menkää kuolkaa olettepahan poissa muona-
vahvuudesta
muistakaa lomaa ei ole pakko antaa
se on palkkio hyvästä palveluksesta ei muuta
käyttehän iltalomilla eikä siitä saa tarpeeksi...
mieliiheensa kullakin
ajatelkaa toimikaa älkääkä hölmöilkö
uskokaa neuvojani tiedän mitä puhun
palvelus... lepo... vellille

Kuuluvan ääneni olen hankkinut siellä jossain
tuikeat ilmeet ja otteet ehkä myös
olen penkkiurheilija numero yksi
ja sitten nyrkkisääntö numero kaksi

vyöstä sekä vivusta sopivin ottein...
mitähän ne pojat siellä Zakopanessa oikein tekivät
lähetetään sähke juhliivat varmaan luottamus meni
valvokaa ja olkaa valmiit ette koskaan tiedä
milloin teidän herranne tulee
ja piru pääsee rysän päälle
kohtaaminen taisteluolosuhteissa sanani on laki
tarkoitus on laaki ja reppatakki
sisäjärjestys sisäjärjestys
suksisiteet ja hyvinvointiarmeija eivät kuulu yhteen
jompaan kumpaan kompastuu melko varmasti

Karjut kuulkaas tänne, sanon olevani paha mies
ja osoitan sen myös hyvin mahtipontisesti kaikille
pysyttekö ja pystyttekö perässä, hymyilen ja karjun
ja kaikki tämä yhtäaika voi sensuroitu...
kun on syytä olla hyvällä tuulella
hyviä tuttuja...

poltan silloin kaikki iltalomat
ja järjestän villakoirahälyytyksiä keskellä yötä
tapauksiahan täytyy juhlia, tyyliä kullakin
pinnata saa mutta armoa ei jos palatte
punnerruksia tulee minun ituni
kansan kunto korkealle olen urheilullinen sielu
koululla
syystä kai pääsin filmitouhuihinkin
kunpa sitä kestäisi tietyn viikon yli
hyvä filmimies (seuraava lause sensuroitu kokonaan)

Olen uskollinen aavemaiselle hymylleni
sekä sotilaallisuudelle muunnettuna omaan
persoonaan

miksikäs ei hyvänahkaisuuskin sopisi armeijaan
ainakin olin ei vapaaehtoinen sissijotoksella kaksi
viikkoa

onneakin minulla on vai kuinkas on oppilas
mitäkähän tuo olisi... jaha painokasta puhetta
vai mitä

tst:ssä on hauskaa mitä vai lämmittää nortilla
nenää

jämän mittainen tauko makeiset esiin minulle onkos
oppilailla

olen nuori ja luulen ymmärtäväni poikia
enkä ole aiheetta huonolla tuulella
eihän se auta mutta pelottaa kuitenkin
mutta vielä kerran mitäkähän se olisi jos...

Aurinkoinen nimeni sopii minulle mainiosti
 tarkoitukseni on pysyä aina vakavana
 onneksi oppilaille mielen vaihtelee vähän
 asiallisuus on vakavuutta ja hymyni on vaisua
 voimakas R tehoa mutta en käytä sitä väärin
 ei minun tarvitse
 siis jämerää puhetta kuulutte komentooni
 tämä synksteemi on rrrakettisynksteemi
 oppituntien pito on hauskaa singot varsinkin
 kunpa pääsisiin joskus sen taakse
 päivänpaisteinen ilmeeni antaa minulle monia
 ystäviä
 armeija on kovin hauskaa
 oikean järkähtämättömyyden sopivissa lainaus-
 merkeissä

*Alikersantti
Karilampi*

*Alikersantti
Karhunen*

*Alikersantti
Koivula*

*Alikersantti
Kokkonen*

ARVAA KUKA?

Ajattelu ja yksinpuhelu kuuluvat hobbyihini
 senhän näkee jo ulkomuodostani kovanaama eikä
 totta

tunnustan avoimesti suuren maailman tyyliä
 well lännestä oppii kovat otteet ja eleet
 sovellankin niitä estottomasti täällä
 pitäväthän minua ainakin silloin stadilaisena
 joka on mielestäni ainoa joka korvessa tehoa

hymyilen harvoin ei ole lainkaan syytä vielä
 joensuulaiset kaunottaret ovat luultavasti heikkoina
 minuun

ainakin he soittelevat hyvin usein...
 uskollisuus ei kuitenkaan aina ole molemmin
 puolista

siitpä syystä olen alkuvuikosta pahoillani
 osaan kuitenkin tasata murheeni oppilaiden kesken
 ja he poistuvat auliisti joka suuntaan

ah kerrankin kun pidin asemaa Chigagossa
 siellä oli paljon tyyliä ja elämää
 ainakin kuvittelen niin lucky strike yes...
 olen pohjimmiltani hyvin kiltti ilmasto vain ei sovi
 mutta menen takaisin paljon odottaa minua
 lyön itseni varmasti läpi nopeasti olenhan itsevarma
 ja niin täytyykin ollakseen esimerkillinen kaikessa
 luulen kaikkien pitävän minusta juuri siksi
 topussa jopa hymyilenkin...

Lähden sunnuntailomalle ja odotan että vaimoni
 samoin kuin äitinikin olisi hyvällä tuulella
 myönnän olevani liian nuori naimisiin
 mutta olen tottunut naisten antamaan apuun
 äitini oli sellainen
 hän helli minua aivan liikaa
 vaimoni on aivan kuin äitini yhtä hellä
 eikä hän lakkaa ylistämästä pojumaisuuttani

sitten minä jouduin sotaväkeen...
 jätin heidät molemmat ja se oli raskasta
 äitini sanoi että minulla on kovin sotainen luonne
 siksi kai minä ylenin ja pääsin herraksi
 halusin näyttää heille etten ollut enää lapsi
 minusta tuli ankara
 alkuun he nauroivat sitten kiroisivat
 minähän olin herra se oli jotakin

huomasin heidän katseistaan etteivät he pitäneet
 minusta

ja tämä vain lisäsi nautintoani
 ylös alas oikealle vasemmalle ah nautintoa
 kotona en koskaan nauti näin
 äiti ja vaimoni eivät salli
 olen suuri herra ja tiedän sen ja sen saavat muutkin
 tietää

joskus tämäkin loppuu
 pelkään hieman lyökö kukaan minua kovasti
 kestan sen sillä pääsen kotiin kotiin
 vaimoni ja äitini luokse
 onnea eikä totta

Puhun mielelläni lakeuksien kaunottarista
enkä ole koskaan tyytymätön lomalta palattuani
ehkä kertoilen hieman liikaa satuja
mutta sehän kuuluu osaani saavuttamattomuudessa
piipun kopan ympärillä voi hyvin pitää käsiä
täällähän ei sovi tunkea niitä taskuihinkaan
kuten olen sivilissä tottunut tekemään
joskus toverini yllyttävät minua liikaa
ja silloin olen hetkisen hieman ilkeä
kadun sitä heti kohta sillä olen ollut heidän
asemassaan

eikä mahtipontisuus kuulu heikkouksiini
odotan että joku kaveri tarjoaa minulle
lopuksi paljon hyvää he ovat luvanneet
maku on sivuasiana en valikoi paljoakaan tässä
suhteessa

Pohjanmaa on paikka jossa olen elänyt
ja siellä minua luultavasti odotetaan ja tarvitaan
mutta vielä on aika monta aamua lasken tarkkaan
kunhan pääsen komppaniaan alan nukkua
entistä enemmän varmasti tottunut rauhallisuuteen
pitävät minua siis hurmurina pitäkööt
hymyilen vain enkä kehu omiani mutta onhan
niitä . . .

eihän sille voi mitään olenhan sellainen

Olen savolainen enkä yritäkään sitä peittää
lupsakkuus ei ole velttoutta jos niin luulette
sotilaallisuus ei kuitenkaan näy sopivan luonteeseeni
mieluummin keinun tuolillani radio sylissäni
voi veljet kun kuuluu hmmmrröh hyvin
kuka ottakaapa vauhtia käytävän päästä . . .
ja sitten öhöm tuota viisi punnerrusta hyvä
katse eteenpäin hhrts lepo palvelus
rutiinia kaikki vanhalla tyylillä

hymyilen aina kyllähän tämä hymyilyttääkin
mutta miksi oppilas hymyilee sitä en ymmärrä
jaa että Kuopioko no niin no paljon hyvää . . .
eräskin pyysi hippoihin ai kun oli laatu . . .
yrittäkääpä perässä kuusitoista kokonaista päivää
eipä ole tätä rasittanut ette pysty
käden asento oppilas hymy hhrhh hyvä
kysykääpä sitä vääpeliltä hahhah-haa

kieltämättä olen hauska kaveri
ja masin tarkka on . . . ettekö tiedä
kaksi minuuttia aikaa ottaa selvää tai . . .
joo kyllä minä hänet tunnen tumma sievä
käyttää laseja oikein hyvin hyvä tuttu
en valehtele koskaan uskokaa se öhöm
selvä on hattu silmille lepo . . .

Ihmiseen kohdistuvan ionisoivan säteilyn biologisista vaikutuksista

Luonnossa on eräitä alkuaineita, joissa itsestään tapahtuvan ydinten uudelleen järjestäytymisen seurauksena vapautuu pienen pieniä alkuainehiukkasia. Tällöin kysymyksessä on radioaktiivinen säteily. Aine, jonka atomit itsestään hajoavat, on radioaktiivinen aine. Vapautuneet hiukkaset tunkeutuvat helposti kudosten atomirakenteisiin aiheuttaen tällöin erilaisia häiriöitä.

Ionisoivan säteilyn voimakkuus ilmaistaan curieyksikkönä, millä tarkoitetaan 3.4×10^{10} alkuaineatomin hajoamista sekunnissa. Yleisemmin kuitenkin käytetään yksikkönä röntgeniä, joka tarkoittaa sitä säteilyannosta, mikä aiheuttaa 2.1×10^9 ioniparin muodostumisen cm^3 ilmaa. Tällöin yhden ioniparin syntyminen cm^3 :ssä ilmaa vaatii 34 ergin energiamäärän. Tiheämmässä väliaineessa, vedessä, mikä myös vastaa kudoksen keskimääräistä tiheyttä, tarvitaan 100 ergiä. Tämä on hyvin pieni energiamäärä, kun otetaan huomioon, että yhden vesigramman lämmittämiseksi celsius-asteella tarvitaan 4.2×10^7 ergiä.

Ainoastaan se osa säteilystä, mikä jää kudokseen, saa aikaan muutoksia, jotka tavallisesti ovat vahingollisia. Eräs luonnon ihmeellisyyksistä on, että suhteellisen pieni ylimääräinen energiamäärä (300—500 r), joka tuodaan yhdellä kertaa ihmiseen, tappaa hänet.

Kaikki kudokset eivät ole yhtä herkkiä ionisoivalle säteilylle. Elimessä, jossa solujen fysiologinen ikä on lyhyt, solut kärsivät eniten. Esimerkiksi lymfosyytit tuhoutuvat 300 röntgenillä, mutta iho tarvitsee 5000 röntgeniä. Lymfakudos ja luuydin ovat arimpia. Viimeksi mainitussahan muodostuvat punaverisolut, mitkä kuljettavat välttämätöntä happea joka taholle kehoon. Ei osata selittää, mistä johtuu, että eri verisolujen herkkyys samassakin yksilössä vaihtelee kymmenkertaisesti. Ruuansulatuskanavan limakalvo vaurioituu helposti säteilyn takia, jolloin asianomaisten rauhasen ravinnon hiilihydraatteja, rasvoja ja valkuaisaineita pilkkovien entsyymisysteemien toiminta häiriintyy, eikä asteettain vapautuva energia voi enää sitoutua runsasenergisiksi yhdisteiksi yhtä hyvin. Pitkälle erilaistuneissa kudoksissa, kuten luu- ja lihaskudoksessa

sa, solut ovat sangen säteilyn kestäviä.

Säteilyn vaikutusmekanismi on joko suora tai epäsuora. Edellisessä tapauksessa oletetaan tapahtuvan selviä mekaniisia, molekylaarisia vaurioita, jolloin tapahtuu kromosomien ja geenien pilkkoutumista ja näistä riippuvien toimintojen häiriintymistä ja aineenvaihdunnan välituotteiden kerääntymistä. Ionisoivalle säteilylle tunnusomaista on sen kumuloiva eli kerääntyvä vaikutus. Jos koeobjekti saa 0.2 röntgenin annoksen viikossa, hän on 8 vuodessa saanut 300 röntgeniä kehoonsa. Vaurioituneet solut ennättävät tänä aikana kuitenkin koko ajan uusiintua eikä näkyviä säteilyn merkkejä ole havaittavissa. Jos henkilö sitä vastoin saa 300 röntgeniä kehoonsa yhdessä minuutissa, hän kuolee. Molemmissa tapauksissa kromosomien sisältämät geenit ovat saaneet suunilleen yhtä paljon säteilyä eikä tämä seikka ole riippuvainen aikayksiköstä. Kummassakin tapauksessa henkilön perintötekijöissä on tapahtunut muutos, joka eloonjäävässä ihmisessä voimistuu aineenvaihdunnan ansiosta. Geenithän moninkertaistavat itse itsensä. Syntynyt muutos tulee näkyviin vasta seuraavassa sukupolvessa ja kulkeutuu eteenpäin, kunnes eliminoiduu luonnollisen valinnan kautta olemassaolotaistelun aikana. Jotkut tutkijat olettavat, että muutoksen tapahtumiseen riittää 5—10 r, toisten mukaan tähän vaaditaan vähintään 200 r.

Ihminen on koostunut biljoonista soluista, joissa kaikissa tapahtuu lukematon määrä monimutkaisten entsyymisysteemien säatelemiä aineenvaihduntareaktioita samassa silmänräpäyksessä. On tutkittu, heikentääkö ionisoiva säteily entsyymien aktiivisuutta. Näin ei ole, vaan on saatu päinvastaisia tuloksia. Voidaankin todeta, että primäärinen säteilyvaurio ei synny entsyymeissä itsessään, vaan sen täytyy tapahtua geneeissä. Toisaalta voitaisiin ajatella, että solun kuoleman varsinaisena syynä on solun sisäisten kalvorakennelmien muuttuminen, jolloin niiden läpäisykyky on kasvanut. Silloin entsyymit vapautuvat ja aktivoituneina aiheuttavat solun aineenvaihduntatasapainon järkkymisen.

Ihmiskunta on kehittynyt jatkuvan, luonnosta lähtöisin olevan säteilyn alaisena. Tällöin ihmiseen on kohdistunut säteilyä avaruudesta, maasta, vedestä ja hänestä itsestäänkin. Kosminen säteily on suuri korkeilla paikoilla (300 mr/v 6.5 km:n korkeudessa). Graniittimaaperästä (esimerkiksi Ruotsi) tulee 150—400 mr taustasäteily vuodessa. Laskeamalla yhteen kaikki luonnosta tuleva säteily ja ihmisen itsensä keinotekoisesti aikaansaama radioaktiivisuus on päädytty siihen, että säteilyannos on 5 röntgeniä sukupolvea kohden avoimella paikalla.

Suojatussa paikassa säteilyn voimakkuus on vain 1/10 tästä. Vaarallinen raja on 300 röntgeniä elinaikana. Edellä mainittuun luonnolliseen säteilyyn ihmiskunta on suureksi osaksi sopeutunut vuositu-
hansien aikana ja kehittynyt sen mukaisesti.

Suurempien säteilyannosten vaikutuksesta koko kehoon on voitu saada tietoja tarkkailemalla etenkin Nagasakin ja Hiroshiman pommitusuhreja. Arvokkaita havaintoja on tehty joidenkin myöhemmin tapahtuneiden onnettomuuksien yhteydessä sekä tutkimalla rajoitettujen säteilytysten vaikutusta elimen. Tällöin on todettu, että paikallista kasvainta voidaan hoitaa jopa 10.000 r:n kokonaisannoksella ilman havaittavia yleisreaktioita. Suurten annosten ollessa kysymyksessä (yli 10.000 r) esiintyy vaikeita kouristuksia. Tällöin puhutaan neurologisesta kuolemasta ja morfologiset muutokset ovat pieniä. Seuraavana vaiheena (1.000—10.000 r) on ns. 3—5 vrk:n kuolema, missä esiintyy vaikeita kudosten muutoksia, verenvuotoja ja infektioita. Tätä pienemmällä annoksella elinaika pidentyy ja tavataan 2—8 vrk:n aikana vaikeita muutoksia ruuansulatuskanavassa.

Lievempiä vaurioita ovat nekroosit, joissa kudoksen solu toipuu tai korvautuu säteilyn vaikutuksesta. Verenvuotoja esiintyy sekä ihossa että sisäelimeissä myöhemmässä vaiheessa. Kolmantena oireryhmänä ovat infektiot. Tällöin vasta-aineiden muodostusmekanismi ja solun puolustuskyky ovat lamaantuneet, jolloin bakteerit pääsevät leviämään. Kaikkein varhaisimpia oireita ovat pahoinvointi, oksennus, päänsärky ja heikkous. Ensimmäisiä oireita säteilyn aiheuttamista palautumattomista muutoksista ovat sormenjäljille tunnusomaisten harjujen madaltuminen tai katoaminen.

Voidaanko sitten ionisoivaa säteilyä vastaan biologisesti suojautua? Tähän tarkoitukseen on löydetty kemiallisia aineita, jotka kuitenkin kerääntyvät joihinkin elimiin jättäen toiset kudokset suojelua vaille. Radioaktiivisen säteilyn vaikutus ensiksi mainituissa kudoksissa on vähentynyt ja näin voidaan puhua valikoivasta suojelusta. Suojeleva vaikutus perustuu siihen, että lisätyn kemikalion molekyyli liittyy elintärkeään molekyyliin tai entsyymiin, jolloin säteilyn ionisoiva vaikutus ei tähän kohtaan pysty. Toinen selitys on, että suojeleva kemikalia alentaa säteilyn alaiseksi joutuvan elimen happikonsentraatiota joko reagoimalla hapen kanssa tai aiheuttamalla fysiologisen vaikutuksen, mikä alentaa vereen liunneen hapen määrää. Ionisoivan säteilyn ominaisuuksiin samoin kuin suojautumismahdollisuuksiin radioaktiivisuutta vastaan olisikin nykyisenä atomiasekautena kiinnitettävä entistä enemmän huomiota.

Opp. I. PIIRONEN

TUPA RIIANLAHTI

EVERILÄ JOHANNES

Kävi divisioonan sodan Kouvolan sairaalassa. Hiljainen poika Muehokselta, ei tuonut ajatuksiaan julki muiden kuultavaksi. Teki iltaisin tarkkaa työtä vaatteita jakkaralleen asetellessaan, eikä tarvinnut koskaan nousta uusimaan työtään. Vapaa-ajan haaveiluja: naiset ja hajuvedet.

KÖNTTI HEINO

Mystillinen kaveri yläpetiltä. Tuvan tuki ja turva. Tyrmäsi armotta lässyttelijän, joka erehtyi tupaan punkkasulkeisen aikana. Pur-nasi, mutta kuitenkin tuvan uut-terin hahmo. Kotoisin jostain Vie-rumäen seutuvilta.

HELLE ERKKI-PEKKA

Ylioppilas Helsingistä. Onnistui kurssin alkuvaiheessa kohtalaisesti ja yllätyksekseen sai PK-korpin jämat. Hieno helsinkiläissököttä-jä, joka puhui muille tuntema-tonta stadin murretta. Ihmeelli-nen veikko, jolle päivystäjän lät-kä kihosi tukkaan. "Kundit, kyll' mull' on huono fyysinen kunto."

LIIMATTA ERKKI

Ylioppilas Kaltimon puolelta. Pik-kulintsari, joka luki ahkerasti Vil-lin Luonteen kirjoja. Junaili vii-ikon oppilasjohtajana ja sai kor-puraalin jämat. Hiljaisuuden jälkeen ärsytti yhdessä Saunalan kanssa tasaisen helppoa Pyörtänöä ja kertoi kauhukaskuja Joensuun nai-sista.

HONKASEKÄ PAULI

Ylioppilas Vesannolta. Luontee-ltaan täysi teoreetikko ja väitti kouluaikeanaan olleensa lisäksi suuri boheemi. Mene ja tiedä, mutta ainakaan kurssimme aikana hän ei käyttänyt edes yhtä iltal-omaa, vaan luki oppikirjojensa pykälät ulkoa. "Pojat, sisäjäries-tysohjesäännön mukaan ei meitä voida käskää tuollaista teke-mään."

MUIKKU JORMA

Tohmajärven poikia. Uttera pun-kantekijä ja hyväntahtoinen muo-nittaja. Otti reippaanlaisesti pist-eitä tiedustelujoukkueessa olles-saan. Junaili puhelinpäivystäjänä, niin että sai kouluttajat punas-tumaan häpeästä. Auk:ssa hiljai-suus...!! Shh! Muikku nukkuu!

HUTTUNEN TOIVO

Pitkähkö, laiskansutjakka joraus Sonkajärveltä. Ahkera iltalomai-lija. Keksi käyttää yöpintoissa pahveja, mikä kuitenkin hänen harmikseen huomattiin jo ensim-mäisenä iltana. Hankki taskura-hansa ja vietti vapaa-aikansa leik-kaamalla oppilaiden ja koulutta-jienkin hiuksia. Tuvan muonittaja.

PARTANEN JUHA

Kurssin ehdoton hymyveikko, jon-ka hymy ei hyitynyt edes Höy-tiäisen jäädyttyä. Ripeydessä toi-vomisen varaa. Sai sentään aamui-sin ahdettua kaikki sänkyvaat-teensa päiväpeitteen alle. Vaati-maton luonne, vaikka isä olikin kansanedustaja. Sotkamosta ko-toisin.

KOPONEN URPO

Kansakoulunopettaja Haapajärvel-tä. Askel kuin kukolla, ääni kuin leijonalla. Kuului niihin harvoihin ukkomiehiin, jotka eivät käyttä-neet iltalomia. "Katsokaas pojat, minä olen olosuhteiden uhri." Pällikkölintsari. Liikettä rukkassa, mutta ei töppöissä. Puhde-työt: kolme kertaa viikossa romaani valitulleen.

PYÖRTÄNÖ ILPO

Helpohko toveri Helsingistä. Oma-si ehtymättömän voimasanavaras-ton. "Mitä, mäkö taas tupapal-velijana?" "Pojat, te ette ymmärrä mun huumoriani." Kehitti täys-käännöksestä omalaatuisen pihti-käännöksen ja sotkeutui aamui-sin poikkeuksetta villahousuihinsa. "Hei, onks' sulla kessua? Stikkaa nyt snadisti!"

RYYNÄNEN JUHANI

Hiljainen hurmuri Lieksasta. Pyöräytti aamulla makuusijansa sellaiseen kuntoon, että tuvan esimies oli saada harmaita hiuksia. Pingoitti täyden kympin SO:n kokeesta saaden palkkiosuntiksen. Ei juuri tuntenut lintaamisen jaloa taitoa vaan hoiti siivousvuoronsa tunnollisesti.

SAVOLAINEN JUKKA

Ylioppilaspoika Mikkelistä ja armoton lintsari. Kun siivouspalvelun piti alkaa, Otto-poika otti ja liukeni lomille, sairaalaan ja ennen kaikkea "tunneille". Ollako vai eikö olla oppilaspäällikkönä. Kolmen natsan lumimies.

SAUNALA SAKARI

Mies Helsingistä. Ampui joka yö "iskuja" yläpunkalta. Tuvan leveäharteinen päällikköhahmo, joka käytti isoja kenkiä ja purnasi jatkuvasti kapeista ovista. Erinomainen lukkoseppä, tiirikkamies ja pikakiväärinkantaja. "Älkää te pojat purnatko, hyvä tääl" on olla. Tulis' vain sota, ett' pääsis' tappeleen."

TUPA SCHMARDEN

ANTIKAINEN JORMA

Joensuulainen lihemies, joka vaiuttaa Stadissa. Omisti kurssin karmeimman äänen, joka kaikui usein käytävällä. Tukan ja hampaat sai vasta Auk:ssa.

NISSINEN TAPANI

Huutava ääni yössä, eli vakituinen unissa puhuja. Yks' sellanen Tuupovaarasta. Minkä mie mahan, en mie ossoo. Jos pinkka kuatuu, niin kuatukoon.

LAAKKONEN REINO

Monitaituri Nurmekselta. Siivouspalvelun alkaessa: "Orkesteri koostuu luokka 2:teen!" Kaikin puolin vakuuttava mies, vaikka haaveilikin upseerin urasta. Koristautui keltaisin nauhoin puolikurssin kunniaksi.

PITKÄNEN MATTI

Ilmiömäinen pummi ja pinko, joka kasvatteli itselleen siivet puolikurssiksi. Päivällä tärkeä, öisin iloinen ja pirteä. "... hiljaa, OLKAA HILJAA!!"

MÄKIRINTA ARVI

Mies, joka teki Tampereen tunnetuksi hiljaisuuden jälkeisillä muistelmillaan: "Ja sitten mua alko...!" Piti mielialan korkealla lauluillaan vaikeissakin tilanteissa.

RÄISÄNEN AIMO

Umpiveltto Kuopiosta, joka hoiti kurssijulkaisun raha-asioita aina kun jotain olisi pitänyt tehdä. Motto: "Joka harjaan tarttuu, se pölyyn hukkuu."

SEPPÄNEN JORMA

Todettakoon vain pahvin käyttö-kelpoisuus tämän suomussalmelaisen punkka- ja pinkkamestarin kohdalla. Mitä lie Jokisuussa tehnyt, kun käytti kaikki mahdolliset iltalomat?

SORSA SEPPO

Hesasta. Kova kasvo siviilikarkuriksi, vaikkei pingoittanutkaan. Muodosti osittain taistelijaparin Siitonen & Sorsa. Puolikurssin korppi. "Ei tänne punkkia ja pinkkoja tekemään tultu."

SIITONEN JOUKO

Ennätysmies Stadista, omisti niimitään pataljoonan suurimmat saappaat. Kirjallisuuden harrastava, mutta luki olosuhteiden pakosta myös Walt Disney'tä. Toinen osapuoli kurssin kuuluisimmasta taistelijaparista. Mieliharrastus: kirjeenvaihto Munkkivuoreen.

SULOSAARI MARTTI

Lahtelainen poika, joka oppi Auk:ssa ainakin punkkien teon. Sanoi: "Kyllä ököt juoksee, kun minä kerran pääsen komppaniaan." Haaveili panssarivaunun rahastajan urasta.

SIROMAA REIJO

Muusikko Tampereelta. Erehtyi usein luulemaan tupaa näyttämöksi. Vapaa-aikoinaan istui mielellään nurkassa ja kirjoitti Hänelle. Teki kaappi-ilmoituksen: "Herra luutnantti, oppilas Siromaan kaapillinen!!!"

VÄNSKÄ LAURI

23-vuotias ukkommies Rääkkylästä. Suurlintari, joka lomaili ahkerasti veroilmoituksen ja äänestämisen varjolla. Ei olisi opettajaksi uskonut, ellei olisi kertonut. "Mie en pingota vaan lintsovan, jos pystyn. Mitä niillä alikessuloitten jämillä tekee?"

TUPA MITAU

HAKALA TIMO

Ison talon aikamiespoika Kuhmoisista. Soitteli patjatanssit kurseille ja tuvassaan poskea kavereilleen. Motto: Näin on melodi, pojat.

HIRVONEN LEO

Siviililintari Jokisuusta. Kunnostautui yöpäivystäjänä sekä santsarien tuvan aluepalvelijana. Iästään huolimatta piti itseään Casanovana. Oli aina ihan auki lanteen usein loputtomiin sadatteluihin.

Motto: Pankaa pojat telkkari auki ja uskokaa mua.

HATTUNEN JOUKO

Käytännön mies Tampereelta — ei turhia pingotellut, mutta käytti siitä huolimatta usein iltalomia. Sai vääpeliltä ryhti- ja hieromiskomennuksia säilyttäen kuitenkin valloittamattoman hymynsä.

JUMPPANEN OLAVI

Aamujen esi-isä Kontiolahdelta, tappaen 1500 aamuaan armeijan vanikalla. Hirtti itsensä iltalomalla ollessaan kera kauniin immen.

Motto: Jumppanen, syökää, pataljoona odottaa.

KARJALAINEN KARI

Muusikko Nurmeksen puolesta. Kunnostautui kokeissa ja lintsasi siivouksessa soittotaitonsa ansiosta. Suosittu tyyppi kipuriskojen keskuudessa.

Motto: Eiks' orkesteri kokoonnu taas (siivouspalvelu).

LIIMATTA U. E. O.

Oli syntynyt eikä tehty Kuhmossa, eikä salannut sitä, että oli upseeriainesta. Pakokauhu tupapalvelijana, istui ennen tupakalla ja oli eräs suihkukandidaateista.

KEKÄLÄINEN ESKO

Opettaja Kontiolahdelta. Omisti vaimon ja kaksi muuta naista (tyttönsä). Oppilaskunnan sihteerinä kehitti itselleen PK-korpin jämat. Innostui selittelemään santareille.

Motto: Pari punnerrusta vielä jemmaan ... Hormoonit hyrräämään.

LUTTUNEN OLAVI

PK-korpraali Stadista. Melko hiljainen kaveri, mutta poistui yhtä nopeasti eteen kuin taaksekin (aika 11. 7). Kehitti ihmeellisesti ampumaleirillä itselleen ilmaisen lentomatkan SA:n koneella sunnuntaina kotiinsa.

KUKKONEN HEINO

Ainut vaatimaton mies Mitaussa. Ei käyttänyt yhtään iltalomia. Taitava lätkäraätäli.

Motto: Montonen, myös yks' tupakka.

MONTONEN ISMO

Stadin kundit Rööperistä. Oli alkuaikoina hiihtomarssien "jälkipään valvojana". Filmasi puolikurssijuhlissa kaksi rullaa mustia kuvia. Edusti ampumaleirillä urhoollisesti toista joukkuetta aamusaikan jaossa, syöden runsaat annokset.

Motto: Sattuipa hassusti.

KURVINEN ERKKI

Mukava mies nukkuessaan, edustaen itäisintä pitää Ilomantsia. Nimestään huolimatta rakenteli suorat pinkat ja punkat. Teroitti veistään pinkkojen välissä.

Motto: Joko taas Hirvonen.

PIIRAINEN MAURI

Pikkujättiläinen Kuhmosta sotilasuransa alkutaipaleella. Koosta johtuen sai lempinimen Tumppi, mutta ei siitä huolimatta sotkeutunut toisten jalkoihin tst:ssä enempää kuin muissakaan junailuissaan.

Motto: Siitäpä syystä, muistellaanpa siviiliä.

LEPPÄNEN JAAKKO

Hiljainen jyväjemmaari Rääkkylästä. Uskonnollisuus ei kärsinyt, vaikka kirkossa varastettiin lompakko. Ehti käyttää kaksi kertaa vääpelin yleislääkettä "kylmä suihku iltaisin" — löysi itsensä sairaalasta.

Motto: Elekee pojat surra.

VIRTANEN SEPPO

Saarijärven salomaitten siviilikarkuri ja tuvan isovelto, jolla jo oppilaana oli masin puukko. Siitä huolimatta korotettiin puolikurssilta siipiupseeriksi ja lauloi ampumaleirillä komentoteltan ratoksi (käskystä) "Saku Sammakkoa".

Motto: Pietään pojat peli rehellisenä.

TUPA MISSE

ANTINKOSKI MARTTI

Stadin kundi ja hissimekaniikko. Vihasi sydämensä pohjasta erästä "heistä", mutta uhrasikin sitten vastapainoksi kaiken rakkautensa omalle Emmalleen, jota hän väitti aina ajattelevansa. Eli nukkuessaankin loma- ja siviilitunnelmissa.

Motto: Tsiidatkaa nyt kundit vähän ja tulkaa jeesaamaan.

MÜLLER JAAKKO

Snadi, pyylevä mies Stadista. Vietti suurimman osan ajastaan hiki-laudoilla. Nuoruudestaan huolimatta kävi kiivaita keskusteluita tuvan "täysi-ikäisten" kanssa. Opp. Antinkosken kiistakumppani, joka sai tämän toisinaan kihisemään kiukusta.

Motto: Ei o' perää.

FOKIN ALEKSANDER

Pitkä, luiseva hongankolijasta Järvenpäästä. Niin — Aleksander oli uskollinen aviomies. Omasi äänen ja katseen, joilla sai santsaritkin vapisemaan. Piti toisia kurissa hurjilla uhkauksilla, joita ei onneksi kuitenkaan koskaan pannut käytäntöön.

Motto: Kitukasvuiset turpa kiinni.

NURMIVAARA HEIKKI

Pihtiputaan miehiä, joka ei paljon piitannut SA:n hommista. Uhkasi, ettei puolikurssin jälkeen ole päivääkään rivissä, melkein onnistuinkin siinä. Kuitenkin lyhyenä palveluksessaolokanaan aiheutti sen, että koko joukkue eräänä päivänä otti "kaapillisen" reppuun ts:hen lähdetäessä.

Motto: Ääni ei pelota, voimaa olla täytyy.

HAAPALAINEN PENTTI

Hiljainen ylioppinut Lieksasta. Pk-korppi. Lukeutui kuitenkin usein varsin äänekkääseen ja toimeliaaseen lieksalaiskolmikkoon. Toimi ampumaleirillä oppilasjohtajana uhratuen alaistensa puolesta siinä määrin, että toi näille jopa aamuteen oljille.

Motto: A, herra kersantti, kunpa ei ollut määrätty.

PALONEN VELI

Röyhkeä siviilikarkuri Uuraisilta, joka puhkesi puhumaan vasta hiljaisuuden jälkeen. Sai tuvan "isät" hermostumaan nasevilla huomautuksillaan, joita varsinkaan opp. Fokin ei jaksanut sulattaa. Jotokilla ei Veli oikein viihtynyt, koska ei päässyt ahertamaan pinkkajensa ja punkkansa pariin.

Motto: Puhu pukille, sano Sauna-Matti papille.

HUOTARINEN VELI-PEKKA

Musta mies Suomussalmelta. Ei hyväksynyt Karjalan murretta. Lukeutui niiden harvojen joukkoon, jotka välttyivät yksityissimputukselta. Ei osannut pummaamisen jaloa taitoa, vaan osti itse tupakkansa ja poltti myös ne.

Motto: Santsarit hirteen.

ROUHIAINEN PERTTI

Hiljainen maanviljelijä Liperistä. Osasi savonmurteen täydellisesti; tätä eivät stadilaiset oikein kestäneet. Uhrasi jalkansa lintsataksaan Pahkajärveltä. Santsarien armoitettu kengänkiillottaja, yleni urallaan ja kiillotti jopa ylikersantti Nevasen saappaat.

Motto: Mie oon sammoo mieltä.

LEHIKONEN ERKKI

Pk-korppi ja erittäin hajamielinen tekn. yo. Juuasta. Selviytyi aina viimeisenä palvelukseen, sillä omasi ihailtavan kyvyn kadottaa kaappinsa avaimen juuri kun toiset järjestäytyivät ts:hen. Santsarien suosiossa, sai jopa erään heistä tarjoilemaan teen vuoteeseen.

Motto: Tuo jätkä alkaa vähitellen ärsyttää minua.

SEPPÄNEN ESKO

Tuvan tukipylväs Suomussalmelta. Jos jotakin laiskotti niin kyllä Esko auttoi. Kauhistui kuullessaan sellaisen ilmauksen kuin "lintsaus". Uhrasi suntiksensakin voimistelusalin ja ruokalan siivoukseen.

Motto: Sehän on itsestään selvä...

SINISALMI MARTTI

Liukaskielinen yo. ja pk-korppi. Pääsi santsarien suosioon ja erikoistui etenkin heidän kahvikuppiensa sterilisointiin. Viilasi herroja apukouluuttajia jokaisessa mahdollisessa tilanteessa linssiin vaihtaan esim. eräältä heistä patjan. Tuvan ilopilleri, joka hauskuutti tupaa päteillä lauluillaan ja rockesityksillään. Lieksalaiskolmikön kova poskisolisti.

Motto: Kurssi, korpraalit vapaat.

VÄNSKÄ HEIKKI

Palosen horjumaton taistelijapari Lieksasta. Tyytyi useimmiten katsomaan sivusta huulikiekon heittoa, mutta osasi tarpeen tullen sanoa painavan sanansa. Näytteli onnistuneesti yksilehmäisen maanviljelijän pojan osaa.

Motto: Eivät ne ennee kotona muista, minkä näköinen mie oon.

TUPA LOCKSTEDT

ERVIÖ MARTTI

Lockstedtin naissankari ja yöpäävystäjä, joka heti kärkeen tuli huomatuksi Uttilaisen keljusta hymystään. Lintsaus tuntui olleen ainoa miellyttävä asia koko touhulussa päivällä nukkumisen ohessa. Luonteenomaista: oppilas Erviön pyynnöstä taakse poistu.

KARHINEN AIMO

Tuima mies Kiteeltä. Tupansa innokkain tupapalvelija ja esimies. Pitää omallatunnollaan Lockstedtin punkkien (paitsi omansa) kaatamista. Kertoili hirmujuttuja spiritismikokeiluistaan sietämättä silti toisten puheita hiljaisuuden jälkeen.

IMMONEN PAAVO

Pingotti VO:n kokeissa sundiksen ja käytti muutenkin paljon iltaja muita henkilökohtaisia lomiam. Syytäpä siitä sitten otti ja siimahti Tuohikontin maastoissa. Lintsaili vakituiseen Lockstedtin tupapalvelusta osoittautuen pyttytupa Missen mallipalvelijaksi. Kotipaikka Lieksa.

LAPPALAINEN AATOS

Liperin ohjesääntömies, joka mustasi aamujaan toisten ollessa jo täydessä sotisovassa. Kehitti tupakan savuamaan mitä mahdollisimmassa tilanteissa lintsaten näin tilanteen pakosta tupa-ym. palveluksesta. Veti säännöllisesti punkan perälaudan ylös t.-k.- ja s.-tarkastuksen jo alettua.

JANTUNEN AULIS

Pitkälti velttoa ylioppilasta Lepävirralta, joka taitavasti lintsaili musiikki-ym. ohjelmien varjolla. Jatko päivälomaa Honkapiirtillä — tulos 3 yöpäävystystä. Pinkkaaja, jonka kirveellä tehdyn "punkan" päiväpeiton alla oli siivilipakettivarasto, mutta huolimatta siitä puolikurssikorppi.

NYYSÖNEN JUKKA

Urheilijapoika Riistavedeltä. Suoritti aseenkäsittelyt ennätysajassa. Teki tuvan parhaat pinkkaukset, mutta suhtautui vaatimattoman kielteisesti santsariajatuksen. Ei ollut erikoisesti kiinnostunut iltalomista, mutta joutui viikoksi sairaalaan valmennusloman tultua evätyksi.

JEMINEN PENTTI

Hiljainen selittäjä Lieksasta, joka toi sivilikauppiaan esille tupapalvelushukeja selvittäessä halua olla asian suhteen mikään välkky. Veti uskollisesti ja urhoolisesti ahkiota Tuohikontin maastossa.

OJANEN AARNO

Kiivasluontoinen ja suurisuinen "keskonen" Lahdesta. Päivysteli tuplaten pari sunnuntaita peräkkäin ja teki radiokauppoja. Avoin luonne, joka lupasi antaa päihin suurillekin herroille esittäen mielipiteitänsä sotäänellään kaikissa tilanteissa.

RANTAMA MATTI

Peräänantamaton tekniikan ylioppilas Leppävirralta. Luennoi milloin filmeistä, milloin amerikkalaisista jazz-muusikoista — aina hiljaisuuden jälkeen. Tasainen hukkailija, joka käänsi kylkeä toisten lähtiessä iltalomille ja alkoi taas pahoitella pitkää edessä olevaa opiskeluaikaansa. Nautti ensimmäisten joukossa siipilisästä, mikä olikin kohtuus.

SPOOF JUHANI

Lutnantti Skogin jatkuvan mielenkiinnon kohde maineikkaan nimensä johdosta. Sai sopivasti Helsingistä rahaa ja painui sen tien Jokisuuhun "sisseilemään". Muuten hyvin hiljainen ylioppilaspoika, joka tahtoi kuhnailia pesulla käydessään kantaen vähitellen koko kurssin saapasparit vuorollaan Lockstedtiin.

RATINEN VEIJO

Tuvan "tulenjohtaja", joka ilmaherruudellaan piti tuvan pinkat pystyssä karkoittamalla väepelin jo ovelta. Kurssin alussa kutkutteli hänen aidon tuupovaaralainen naurunsa hersyvyydellään tupakavereiden sisintä.

TIRKKONEN MIKKO

PK-korppi Juankoskelta. Oti asiat tuvassa joskus liiankin vakavasti näyttäen hillittömän luonteensa pohjattomuuden. Koko tupa kehuskeli pojan sydämen valitultaan saamia paketteja kaakkui-neen ja munkkeineen. Reilu kavერი, joka tarvittaessa lainasi vahvistin-laitteitaan hyvin tarkoituksiin.

SOININEN AARNE

Ihmesönnköttäjä Kuopiosta, joka jo ensimmäisessä siivouspalveluksessa sanoi santsari Karhuselle: pystyy olemaan — tulos: kaksi yö-päivystystä. Yritteli aluksi lint-sailla kovasti kitaransa kanssa, mutta oli loppujen lopuksi Lockstedtin ehdoton punkkamestari sisällyttäen punkkaansa hiljaisuuden jälkeen pakkolunastettavia munkkivarastoja.

TURUNEN ERKKI

Tuvan hiihtäjäpoika, jonka pieni, mutta vanteraa olemus oli usein poissa mailta halmeilta sivakoi-neen. Pistäytyi usein Lieksan puo-lessakin jättäen näin petikaverinsa pulaan tupa- ja aluepalveluissa.

TUPA HALLA

AESCHLIMANN SULO

"Chessman"
Lahtelainen jalkapalloilija, joka yritti epätoivon vimalla saada harjoituslomaa Joensuuhun. Sai väepeli Harjun hymyilemään ja kurssin nauramaan käskynjaolla useammin kuin kerran. Uusi ennätysmies yöpäivystyksissä — 17. WC:n ainainen aluepalvelija.
Motto: Ei nyt enää näillä aamuilla.

KONTKANEN SAKARI

Julkipinko Selkieltä, salassa suur-lintsari. Omisti mahtavan komento-äänän. Ainainen munkinmutus-telija.
Motto: Olkee nyt ees vähän aikaa hiljoo.

JASCHINSKY NIKOLAI

"Nikke"
Yksi monista stadilaisista. Tuvan ainoa "ukkomies". Omisti kotona Ritvan ja Buickin. Omasi lapsenkasvon alla armottoman luonteen. Ankarat mielipiteet Intin sairaanhoidosta. Lintsaili siinä missä muutkin hallalaiset.
Motto: Syyskuussa siviiliin.

KORHONEN RAIMO

"Pastori"
Kursin Kuopus, mutta silti pinko. PK-korppi, jolta ei koskaan kaa-tunut punkka eikä pinkkakaan. Omisti alussa korkeat periaatteet, jotka kuitenkin puolikurssin jäl-keen alkoivat rapista lintsailutai-don kasvaessa.
Motto: Kuinkas nyt aina minä?

LUOMA ANTERO "Atte"
Näkymätön veikko Helsingistä. Kävelytyylin perusteella olisi kuulunut laivastoon. Kurssin showmies. Tavattavissa ainoastaan herätyksen aikaan.
Motto: Älä nyt viitsi.

PIIPARINEN MARTTI "Paipero"
PK-korppi Joensuusta. Tuvan G-mies. Vähäisestä varresta välittämättä korisjoukkueen kantavia voimia. Tapasi kerran yllätykseen naispuolisen yliväpelin. "Kommennolla lepo, mies ottaa ensin asennon..."
Motto: Jos haluatte jotain ensilauantaiksi, niin sanokaa nyt.

MUTTILAINEN HEIKKI "Painija"
Kultahampaisten kaupunginosasta. Tuvan "aivot". Poltti joskus omiakin tupakoita. Kuului siivouspalveluksen aikana oppilaskunnan hallitukseen. PK-korppi.
Motto: Tarkio, heitä hägäri.

PITKÄNEN JAAKKO "Jallu"
Hilpeä huligaani Hesasta. Vaihtoi takkia Aeschlimannin kanssa, ryhti parani puolella. Pitkä, tummatukkainen, leveäharteinen mies, joka toivoi joskus pääsevänsä pinnalle. Teki tupailmoituksen: "Herra kersantti, oppilas Pitkänen." Uurren tienhaara taisi olla tuttu paikka.
Motto: Monolla otsaan.

NIIRANEN VEIJO "Kotieläin"
Lekamies Joensuusta. Harmiton veikko, joka alkoi pingottaa saatuaan korpin jämat. Tuvan siisteydenvaalija N:o 1. Iltalomien palttua alkoi käyttää sundiksia.
Motto: Eikö herätä hilpeyttä?

TARKIO JUHA "Jussi"
Tyttö Helsingissä, jolle "Emma-kaan" ei vetänyt vertoja. Tuvan tupakkavarasto. Muodosti kiinteän trion Niken ja Mikon kanssa. Ahkera lukulomien käyttäjä — kirje kullalle kuitenkin tärkeämpi kuin SO.

PETROW VILLE "Peltisormi"
Fine man from Helsinki. Ajatteli Rukkiin lähtöä pinkkojen voimalla. Toimi kurssin karvarina. Oppi neljässä kuukaudessa hiihtämisen jalon taidon.
Motto: Taas Atte laski karpiidia.

TUPA SIMO

ELONSALO LEO
Ryhtihyytelö Jyväskylästä. Sai sundiksen toimittuaan (?) lähettinä Pahkajärven maastoissa. Joutui esittelemään santsareille kaikki mahdolliset kaapin sisällöstä aikaansaavat asepuhdistelmät. Anotut iltalomat päättyivät usein jo koulun käytävälle klo 17.10. "On piilossa viidakon", hyräili väpeli tutkiessaan oppilas Ryhti-veikon siviililokeroa. "Minä vai? Joka taas xyzprxz!"

HAATAJA AARO
Hiihtäjähirmu Pielisjärveltä. Aina lomalla kuten muutkin urheilijat. Tuvan hiljainen tukipylväs, opetti simolaisille esim. Tasaisen Pin-kan Salaisuuden.

KORHONEN HEINO

Usein ilta- ja sunnuntaillomilla, joista jälkimmäiset tosin kuuluivat huippu-urheilijan velvollisuuksia täytettäessä kilpaladuilla. Tytöistä puhuttaessa myhäili vain salaperäisesti, kunnes selvisi, että — no, puhumatta paras. Kantoi kaikki pataljoonan murheet vahvoilla hartioillaan ryhmänjohtajana ollessaan. "Pankaahan jo parijonot kuntoon."

SAULAMO PAULI

Pake. Stadi hep. Iloinen veikko, joka ei liikoja murehtinut. Aina siellä, missä jotain tapahtui, mikäli se jokin ei ollut työtä. Yllätti äänellään päivyriä ollessaan. "Ventatkaas jätkät, kun Elon-salo ilmestyy iltikseltä." "Pannaan muistiin."

LAUNONEN LAURI

Musiikkimies eli matkaradionomistaja Kuopiosta. Huumori herkässä. Nauratti tupaa muutenkin harjoitellessaan säännöllisesti kaappi-ilmoitusta. Sulkeisessa: "Herra kersantti, oppilas Launonen, toisen ryhmän komentaja".

SKRIKBERG MATTI

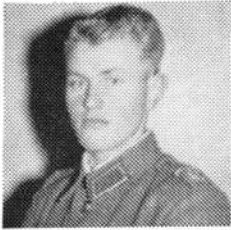
Liikemies ja tarkk'ampuja jostakin Jyväskylän lähistöltä. Aina hyväntuulinen, ja väitti, ettei voi pakilla vaatia kun on kannella annettu. Mielilause ampumaradan lähistöllä: "87 ja sillälaila."

PLOSILA MIKKO

Setä-Samulin maassakin oleskellut Don Juan. Erinomainen taitelija joka alalla, eritoten unissalaulamisessa. Juna-ampumaleirillä sundiksen ja ilmaiset lentomatkat Heesaan. Menestyi varsinkin hiljaisissa koukkauksissa Joensuussa. Koko tuvan sielu ja jokaisen paras kaveri. Pari kirjettä per postinjako. "Joko tuli sininen?"

SUTINEN KAUKO

Säästi ääntään ja voimiaan — puhui kuiskaamalla ja velttoili vakituisen punkkansa alla. Rusinakakku kerran viikossa. "Voi kehno, enhän minä. Ei nämä ole valkoihoisten touhuja."

RISSANEN RAIMO

Kutsuttiin myös Ricky Rissaseksi, "Hello, Mary Lou" kaikui ahkeeraan. Hiihtäjä-jääkiekkoilija-koripalloilija- ja vaikka-mikä-lahjakkuus. Turhan lyhyt punkka oli nähtävyys sinänsä. Valtava kassi, valtavat eväät. Viivytti kurssia ruokailussa: "Hakekaa lisää".

VALKONEN TAPIO

Kurssin toiseksi nuorin. Ei pingotellut kokeissa, mutta maastossa sitä enemmän ollen siellä joukkueen hakamiehiä. Jaksoi rynnäkössäkin huutaa täyttä kurkkua ainakin kilometrin matkan. "Elonsalo herätys! Näytä minulekin sen naisen kuvaa." "Ryhmä — heh-heh — kuuluu oppilas Valkosen — heh-heh — komentoon."

RÄMÄNEN SEPPO

Filmiekspertti Kaltimosta. Nimi löytyi varmimmin lomalistoilta. Puhui levottomia unissaan niinä harvoina öinä, jotka sattui koululla viettämään. "Justhan mä toimin", oli mottona tupapalvelijahukin aikana.

VAAANANEN MARKKU

Tuvan nestori ja toinen ylpeys, leikkamiehiä hänkin. Päihitti mm. kurssin hiihtojoukkueen ampumahiihdossa. Opetti kurssille herkän laulun: "Mä tiedän virran..." Kuin luotu kk-jalustan kantamiseen. Sai lauluinspiraation aina kun oli huudettu valmistautuminen. "Ventta holl, housut puttoo."

SAARELAINEN KAUKO

Mallikaapin isäntä ja ärsyttävän täsmällinen kaikessa. Suunta RUK? Päiväraha nousi viidellä markalla puolikurssilta lähtien.

TUPA OSULA

KARI TOIVO

Tohmajärveltä. Kävi joskus katso-
massa kurssinkin touhuja, mutta
viihtyi kuitenkin sairaalassa par-
haiten. Oli ainoa sileän renkaan
omistaja tuvassa ja kulutti paljon
paperia tähän harrastukseen. Mot-
to: "On mulla, mutta mistähän
saatais sulle."

PIIRONEN ILKKA

Lieksasta. Oppilaskunnan puheen-
johtaja eli "Kurssin isä". Mainio
mies, joka järjesteli iltapäivälomia
Joensuuhun ja piti kaikin puolin
hyvää huolta kursseista. Toimi
myös suihkuskäynnin ylivalvo-
jana. Tuvassa kierteli itsepäinen
huhu, että hänet olisi nähty ker-
ran harjanvarressakin. Teltan esi-
mies hälytyksen aikana: "Piironen,
herätys, toiset ovat jo asemissa."
Piironen huovan alta: "Olenhan
minäkin jo asemissa."

KORHONEN PEKKA

Kurkimäeltä. Rauhallinen uneksi-
ja. Ei tavattu koskaan luvattomil-
ta teiltä, mutta joskus pingoitus
kävi tupakaverien hermoille. —
"Kuule, kuule, mikä varustus, mo-
nelta alkaa, en oo tupapalvelija"
(vaikka oli sitä melkein aina kun
kukaan muu ei ollut).

PUHAKKA JUSSI

Mönnistä. Oli saanut vaalittavak-
seen veljensä ansiokkaat perinteet,
joita santsarit ajoittain eivät kun-
nioittaneet. Vaikutti aina pitem-
millä retkillä johtoportaan ja
santsarien pakkien pesijänä. Ylisti
intohimoisesti Mönnin rauhaa eikä
pitänyt Hesasta, jonne aikoi kui-
tenkin syksyllä mennä. Usein kuu-
lui hänen rauhallinen rupattelunsa
ja hyräilynsä hiljaisuuden jälkeen,
"vaikka mulla oli laulusta viiva".
Motto: "Kah, noh niin, noh..."

MATIKAINEN RAIMO

Joensuusta. Vähäisestä pituude-
staan huolimatta vahva poika.
Omisti käsittämättömän hymyn,
joka sai santsarit kuumenemaan.
Kurssin hauskuuttaja ja tuvan mur-
heenkryyni. Opetti kurssille uudet
poistumismerkkit: "fiuu, viheltää".

SHEMEIKKA PERTTI

Suuren laulajasuvun edustaja Kei-
teleeltä. Kurssin alussa oli vähällä
hermostua pinkan lennettyä neljä
kertaa samana iltana, mutta malt-
toi mielensä ja nukkui 5:llä pin-
kalla rauhallisen yöunen. Mukava
kaveri, joka omisti tytön, josta
puhui suurella lämmöllä.

PAJULA PEKKA

Lapinlahdelta. Tuvan menestyk-
sellisin mies kokeissa, mutta ei
tuonut itseään muualla esille. Säi-
lytti tuvan muona- ja rättivaras-
toa kaapissaan, mikä aiheutti muu-
taman iltaloman menetyksen. Sii-
vosi alussa tupaakin, mutta vajosi
loppupuolella toisten tasalle. Oli
tuvan ahkerin punnertaja. Motto:
"Kansan kunto korkealle, tehdään
muutama varastoon".

TENHOLA MIKKO

Vaalea poika Helsingistä. Pingoiti
ensimmäisen viikon oppilasjoh-
tajana ja simpautti hiukan oppi-
lastoveriteitaan. Kurssin tunnetusti
paras selittäjä. Kävi usein "ylem-
pien toivomuksesta" harjoittele-
massa äänenkäyttöä Kontiorannan
kukkuloilla "JUSSI...". Ten-
hola ja Tarkio kuin paita ja (sen-
suroitu). "Herra ALIkersantti,
opp. Tenhola, saanko puhutella."

PANTIO PENTTI

Nurmeksesta. Tuvan kuopus. Haa-
veili kodin rauhallisesta ilmapii-
ristä, mutta joutui viettämään kui-
tenkin suuren osan kurssista sai-
raalassa. Omisti parhaan siviili-
muonituksen ja huonoimman pun-
kan tuvassa. Tuli ilmoitushankinta-
lomalta kurssin parhaana rahan-
kerääjänä. Motto: "Tee punkka
niin saat kahvit".

TUPPURAINEN RAIMO

Kuopiosta. Omisti alkukurssista
auton, mutta muokkasi sen joulu-
lomalle mennessään romukasaksi.
Iloinen veikko, jonka puhetta ei
tahtonut saada millään katkais-
tuksi. Ei huomannut eroa kivää-
rin ja kk:n välillä vaan kanteli
ampumaleirillä kk:ta olalla jalus-
toineen asemaan ja takaisin. "Mi-
näkö tupapalvelija? Älä sönkötä."

TURKKI REINO

Tumma poika Rautalammelta, joka alkuaikoina esitti Carusoa, mikä taas ei suuresti ilahduttanut tupaa. Kantoj p k:ta kaksi viikkoa vapaaehtoisesti (?). Kävi harvoin Joensuussa, mutta eksyi kuitenkin puolikurssitansseilla naisiin kaikkien hämmästykseksi. Kuului tuvan ahkerimpiin siivoojiin, mutta ei jostain syystä tuonut itseään esiin ylempien silmissä.

URSIN MATTI

Kangasniemeltä. Sotilaallinen mies, joka väläytteli räileitä ilmoituksia ja sai kai siitä syystä siivet puolikurssilta. Kulutti eniten kirjepaperia tuvassa, vaan ei paljastanut minne ne menivät. Keksi monta uutta ilmoitusta kurssilla ollessaan, mutta jostain syystä ne eivät vielä ole tulleet yleiseen käyttöön.

HENGELLESESTÄ TOIMINNASTA

19. 12. 1961 pidettiin hengellisen toimikunnan perustava kokous. Toimikunnan tehtäväksi tuli Raamatun pohjalla työskennellen pitää huolta oppilaskunnan hengellisestä toiminnasta. Kokousiltoiksi varattiin kolme viikonpäivää: keskiviikko, lauantai ja sunnuntai. Asian eteenpäin viemiseksi katsottiin hivenen myöhemmin tarpeelliseksi järjestää sunnuntaipäivisin mahdollisuus seurata radion ja television välityksellä jumalanpalvelusta sekä tilaisuus käydä sunnuntaipäivisin kirkkomatkoilla joko Joensuun tai Kontiolahden kirkossa.

Vaikka hengellinen toimikunta työskenteli pääasiassa oppilaiden keskuudessa, se halusi olla yhteydessä myös ulkopuolisten kanssa. Niinpä kutsuttiin Joensuun seurakuntanuoria 17. 3. -62 sotilaskodissa vietettyyn tilaisuuteen, johon saivat vapaasti ottaa osaa myös kaikki ne pataljoonassa olevat henkilöt, jotka olivat asiasta kiinnostuneita. Joensuusta tuli kokonainen linja-autollinen seurakuntanuoria, jotka olivat kovasti kiinnostuneita varuskuntaelämästä. Ohjelman puolelta jäi erikoisesti mieleen vieraiden esittämät kuorolauluesitykset, jotka todella olivat kaunista kuultavaa. Tähän erittäin onnistuneeseen hengelliseen kahvi-iltaan toimikunnan työ, jota puheenjohtajana toiminut oppilas Raimo Korhonen innokkaasti oli johtanut, varsinaisesti päättyi.

URHEILUSTA

Vaikka urheilu kuului jokaisen kurssi 45. oppilaan harrastuksiin, kävi loppujen lopuksi niin, että ainoastaan hiihdossa ja koripallossa saatiin aikaan aktiivista kilpailutoimintaa. Ehkä harjoitusajan niukkuuden tai vastustajien kovuuden takia jäi menestyksemme näissäkin lajeissa heikokkoksi. Yritystä ei ainakaan puuttunut.

Tasaisen vahva hiihtojoukkueemme otti osaa useihin kilpailuihin. Ylämyllyllä kärsimme kirvelvän tappion isäntien osoittautuessa täysin ylivoimaisiksi, mutta pataljoonan puitteissa koulu oli omaa luokkaansa — yleismestaruus hiihdossa on kunnioitettava saavutus.

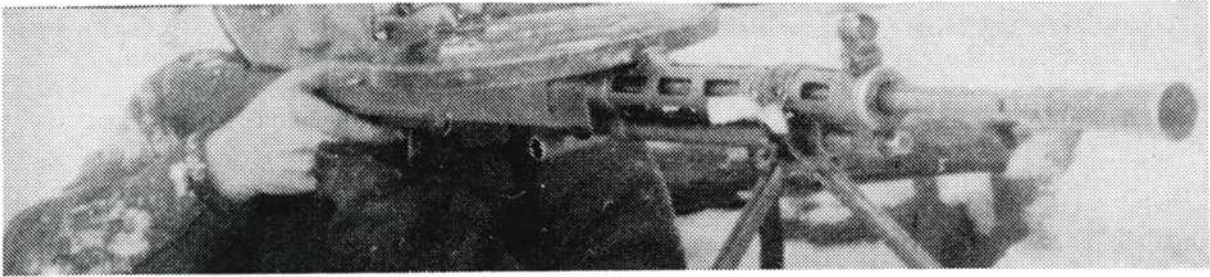
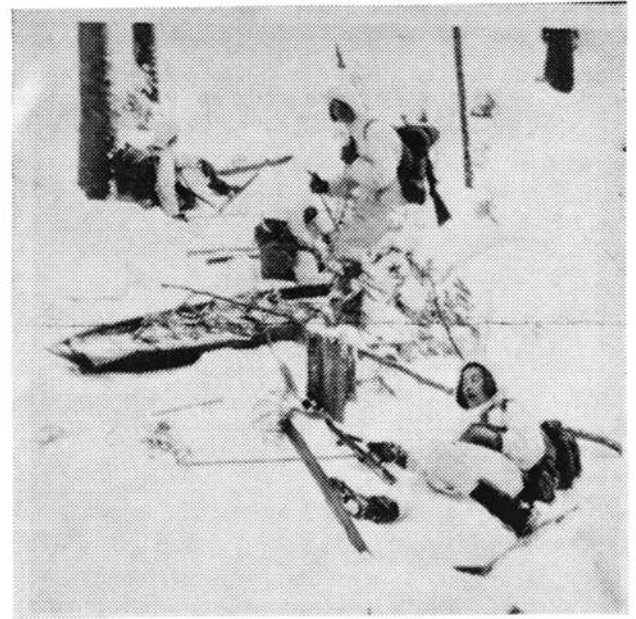
Ylämyllyn oppilaat olivat myös koripallossa kovimmat kilpakumppanimme. Ensimmäisestä roimasta häviöstä sisuuntuneena pystyimme antamaan kahdessa seuraavassa pelissä tasapäisen vastuksen, viimeisen ottelun voitto oli vain yhden korin varassa ...

ESIINMARSSI JA...

YHTEENTÖRMÄYS

KANTOVIIKKO

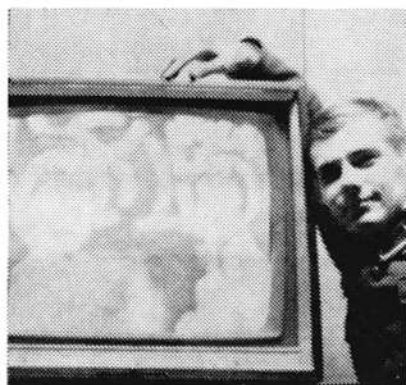
TÄÄLLÄ AUKKO!

LAUANTAI-ILTAPÄIVÄ

SÄILYTTÄKÄÄ ETÄISYYDET!

MISSÄ PÄIVYSTÄJÄ?

... POISTUMINEN

TAMPELLA

TAMPERE

90

VUOTTA

ON

PENTTILÄN SAHA

jalostanut pohjoiskarjalaista puuta.

RAUMA & REPOLA

Taidanpas vaihtaa
heilaa ...

Virkistävä

kahvinautinto

MYYVÄT **SOIK** OSUUSKAUPAT

Designi EERO RISLAKKI

VIRVA-KAHVIPÖYDÄN TYYLİKÄS KESKIPISTE!

Tämä on VIRVA, uusi, rakenteeltaan ja asultaan käänteentekevä kahvipannu, joka soveltuu myös tarjoilupannuksi. Tuotte sen pöytään mielihyvää tuntien. VIRVA keittää kirkasta kahvia nopeasti. VIRVA on valmistettu alumiinista. Sen kädensija ja kansi ovat lämmönkestävää muovia.

VIRVA-pannu kahvipöytäenne keskipisteeksi!

LÖNNSTRÖM-YHTIÖT, Ammus-Sytytin Oy
Rauma

T:mi ERÄ

Valokuvaamo
KOMULAINEN

Kuhmon Osuuskassa

KUHMO
KASSATALO

Turo
'TERYLENE'
merkilliset

housut
jotka hoitavat
itse itsensä

'TERYLENE'
Polyester Fibre

**TAKUU
TUOTE**

merkillisiä myy:
AUG. KORHONEN Oy
Kuhmo

SUOMI-YHTIÖ
MAAN SUURIN HENKIVAKUUTUSLAITOS

Maan suurin henkivakuutusyhtiö

JUNA TUO

JUNA VIE

Sitä se on
tehnyt jo
sata vuotta

Heimosen huoltokorjaamo

ALAPITKÄ
Puh. 47

SITTEN KUN "OHI ON"

ja siirtyminen siviiliin tapahtuu, on
syytä muistaa, että muodikkaat ja
miehekkään tyylikkää

asusteet

valitsette mukavasti myymälöittemme
runsaista valikoimista.

NURMEKSEN
KAUPPA-OSAKEYHTIÖ

Varattu

Kengistä se on huomattu kautta aikojen
— ken on tosi ”gentleman” ...

Kas-Kas

-kiilto kengissään on jokamies herrasmies
niin väessä kuin siviilissäkin.

kas-kas jalkineenhoitoaineiden avulla on
kenkien hoitaminen nopeaa ja vaivatonta.

25 VUOTTA *Kas-Kas* KIILTOA SUOMALAISTEN SOTILAIDEN KENGISSÄ

LUOVUTA
SINÄKIN
VERTA
PUNAISELLE
RISTILLE!

HUOLINTAKESKUS

Huolinnan keskus

KEMIKALIO SALONE

Lieksa, Pielisenk. 30
puh. 45

PIELISEN KUMI OY

Lieksa, Pielisenk. 41
puh. 349

VEITSILUOTO
OSAKEYHTIÖ

KEVÄTNIEMEN SAHA

Lieksa ☎ ”Kevätniemi”

*Toimittaa ensiluokkaista pohjoiskarjalaista
höylä- ja sahatavaraa koko maahan.*

Tiedustelut: puh. ”Kevätniemi” 33

RAKENNUSLIIKE
OLAVI PYYKKÖ OY

NURMES

Puh. 485

*Rauta- ja rakennusalan erikoisliikkeenä
palvelemme Teitä asiantuntemuksella
kaikissa tarvikehankinnoissanne.*

TERVETULO!

Nurmeksen Rautaosakeyhtiö

NURMESHovi

NURMES

Nurmeksen Sementtivalimo Oy

NURMES

Puh. 165

NURMEKSEN SAHA OY

NURMES

Puh. Sahan konttori 270

Saha 360

Metsäosasto 290

MERIHUOLTOoy

SOK- osuuskaupat

POHJOIS-KARJALASSA

*Tyylikäs mies
sivilissä aloittaa
pukeutumisensa
MISTER
-paidasta.*

KEKO OY
Joensuu

MIKKELIN SÄÄSTÖPANKKI

MIKKELI

MONIKULMA OY

HELSINKI

- POLKUPYÖRIÄ
- MOPEDEJA
- ULKOLAITAMOOTTOREITA
- TRANSISTORRADIOITA
- SINGER OMPELUKONEITA
- MOOTTORISAHOJA
- URHEILUVÄLINEITÄ YM.

Myymälä "E S A"

L i e k s a, puh. 100

*Entisiä ja nykyisiä
KORPISOTUREITA
tervehtien*

V. O. AIRIO
LAAJALAHDEN KIRJAKAUPPA
Laajalahti

"Herätyksetkin" loppuvat aikanaan, ja kun koittaa "ylösnousun" aika, toivotamme miesten koulun käyneitä toimialueemme poikia tervetulleiksi kotiseudulle sekä puolueettoman osuuskauppaliikkeen palvelun piiriin.

Keiteleen Uusi Osuusliike

Pielisjärven Osuusliike

LIEKSA

Puh. nimihuuto

Valtameri Osakeyhtiö

SEMTU OY

HELSINKI

Betoni- ja rakennusalan koneita
ja tarvikkeita

OY RAKENTAJA

KARKKU

Kengänlestejä ja puukengänpohjia

VARATTU

KUHMO OY

KUHMO

Puh. 285, 295, 62

Myy sahattua ja höylättyä puutavaraa

SOTILASKOTI

KONTIORANTA

Kirjapaino Oy Maakunta

JOENSUU

IISALMEN SÄÄSTÖPANKKI

Iisalmi, puh. 12 40

KARJALAINEN KAUPPA-AITTA

Arvi A. Lallukka

Joensuu

URHEILULIIKE M. KAKKONEN

Joensuu, Kauppak. 24, puh. 21 24

JOENSUUN KIRJA- JA PAPERIKAUPPA

Joensuu, Pankkitalo

JOENSUUN SÄÄSTÖPANKKI

Joensuu, puh. 22 23

PIELISEN-KARJALAN SÄHKÖ

Liekksa, Pielisenk. 29, puh. 328

IISALMEN OSUUSKAUPPA

Iisalmi, puh. 18 81

KELLO JA KIHLA

Iisalmi, Savonk. 13, puh. 16 44

IISALMEN SANOMAT

Sanomalehti — Kirjapaino

LEIPOMOLIIKE M. ROSTI

Riihimäki, puh. 33 61

UKKOLA OSAKEYHTIÖ

Liekksa, puh. 59

PIELISJÄRVEN OSUUSMEIJERI

Liekksa, puh. nimihuuto

PIELISJÄRVEN OSUUSKASSA

Liekksa, Pielisenk. 26, puh. nimihuuto

Kello-, kulta ja optillinen liike

T. KAUKANEN

Liekksa, Pielisenk. 18, puh. 452

LEHTIÖ Oy

Tampere

N. KALLIO Oy

Tampere

RAVINTOLA KAIVOHUONE

Helsinki, puh. 13 881 — 38 507

VALIO

Kuopion konttori

OSAKEYHTIÖ G. H. H. AKTIEBOLAG

Mannerheimintie 18, H:ki, puh. 10 841

LAPINLAHDEN OSUUSKASSA

Lapinlahti, puh. 59

LUTAKON PUU

Jyväskylän, puh. 15 613

JYVÄS-KONE

Jyväskylän, Kauppak. 41, puh. 12 140

JOENSUUN SEUDUN OSUUSKASSA

Joensuu

Oy RAUTAMIES

H:ki, Uudenmaank. 4, puh. 39 331

E. NIEMI Oy

H:ki, Iso-Roobertink. 23, puh. 62 30 41

KAUPPA-OSAKEYHTIÖ

J. HALLENBERG

H:ki, Salomonink. 17 A, puh. 15 944

HELSINGIN SÄHKÖ OSAKEYHTIÖ

Bulevardi 3, puh. 61 141

LIEKSAN AUTO-PAJA

Liekksa, Mönnink. 32—42, puh. 247 ja 478

OTTO PEHKONEN Oy

Liekksa, Pielisenk. 38, puh. 30

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI

Liekksa, puh. 67

OSUUSLIIKE PIELINEN

Liekksa, puh. nimihuuto

POHJOIS-KARJALAN AUTOALAN

LIIKKEIDEN YHDISTYS ry.

Joensuu

H. LEHTISEN HAUTAUSTOIMISTO

JA KUKKAKAUPPA

Liekksa, Pielisenk. 47, puh. 510

MEIJERIN BAARI

Liekksa, Pielisenk. 26, puh. 578

KUHMON KIRJAKAUPPA

Kuhmo kk, puh. 3

PÄÄKKÖNEN & PIIRAINEN

Kuhmo, Rajakatu 36, puh 137

E. PULKKINEN

Kuhmo, puh. 10

MAALAISTEN KAUPPA Oy

Kuhmo, Kouluk. 13, puh. 132

NURMEKSEN SANOMAT

Nurmes, puh. 184

T:mi M. KINOS

Nurmes, puh. 72

NURMEKSEN AUTO Oy

Nurmes, puh. 160

PIKA-PALA H. Reinikainen

Porokylä

Suosittelaa!

Kulta- ja kellosepänliike

A. O. KOISTINEN

Nurmes

POHJOLAN VAATETUS Oy

Nurmes, puh. 463

NURMEKSEN APTEEKKI

NUKASEN SÄHKÖLIKE

Nurmes, puh. 238

JUKOLAN OSUUSKAUPPA

Porokylä

NURMEKSEN SÄHKÖ Oy

Nurmes, puh. 121

HUOLTOASEMA

V. Hurskainen

Porokylä

FOTO JA SÄHKÖ

Porokylä, puh. 257

POLKUPYÖRÄKORJAAMO

V. Kuittinen

Nurmes

NURMEKSEN PUUTARHA

Porokylä, puh. 478

TOIVASEN BAARI

Porokylä, puh. 68

Varattu

VALINTAMYYMÄLÄ UDD

Nurmes, puh. 500

MATKUSTAJAKOTI UNTOLA

Nurmes, puh. 144

KUHMON APTEEKKI

Kuhmo

T:mi A. JESTOLA

Kuhmo, Rajak. 34, puh. 207

T:mi T. ja E. RUSANEN

Kuhmo, puh. 205

KEITELEEN OSUUSKASSA

Keitele

RUNKOTYÖ Oy

H:ki, P. Hesperiank. 37 A, puh. 44 15 31

VALITYSLIIKE LUX

Antiikkiesineitä

H:ki, Uuudenmaank. 7, puh. 66 53 45

Oy HOLGER WINQIST

Rakennustoimisto

H:ki, Aleksanterink. 21 H, puh. 31 010

HAKA-AUTO Oy

H:ki, Hietalahdenranta II, puh. 59 477

KUOPION OSUUSLIKE

Lapinlahti, puh. 9

LAPINLAHDEN APTEEKKI

Lapinlahti, puh. 11 ja 108

LAPINLAHDEN OSTOSKESKUS

Lapinlahti, puh. 205

EINO J. JYRKÄNEN

Kelloseppä

Lapinlahti, puh. 112

KIRSTI SAARIAHO

Jyväskylä, puh. 15 140

A. SKRIKBERG

Särkijoki, puh. 20

JOENSUUN LIHA Oy

Joensuu, Tiaisenk. 41, puh. 21 12

KYLÄ-KAHVILA L. VALKEAPÄÄ

Rääkkylä, puh. 55

RÄÄKKYLÄN OSUUSKASSA

Rääkkylä, puh. 29

RÄÄKKYLÄN APTEEKKI

Rääkkylä

EDUSTAJA O. LINDBERG

Rääkkylä, puh. 11

KEITELEEN OSUUSKAUPPA

Keitele

KELLOYHTYMÄ Oy

H:ki, Kaisaniemenk. 10, puh. 11 150

HÄKLIN KALUSTOT OY

Joensuu, Siltakatu 10

Puh. 39 23

**Mikkelin
Pellervolaiset
osuuskunnat**

MIKKELI

Päivärahoistakin voi säästää...

**Säästöpankkien
KESKUSPANKKI**

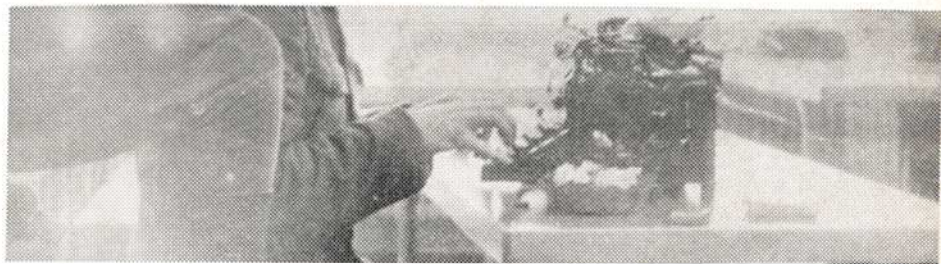
HELSINGISSÄ
ALEKSIN JA MIKON KULMASSA

Kurssiviisu

Lauletaan puolikurssin jälkeen

- 1. Kohta päättyy koulu aika
fiini joukko taakse jää
oppilaille laulun taika
siitä muiston säilyttää.
Sama tahti ja sen kaiku
vielä vanhaan malliin käy,
mutta kohta oppilaita
tällä raitilla ei näy.*
- 2. Aamuhetki kullankallis
oppilaille vielä on
loman myötä, kohta saapuu
nukkumatti verraton.
Silloin käydä kodin kello
puolen päivän aikaa saa,
kun jo virkku waigeloinen
nauttii aamusumppiaan.*

words by atte

NÄIN SE TEHTIIN

